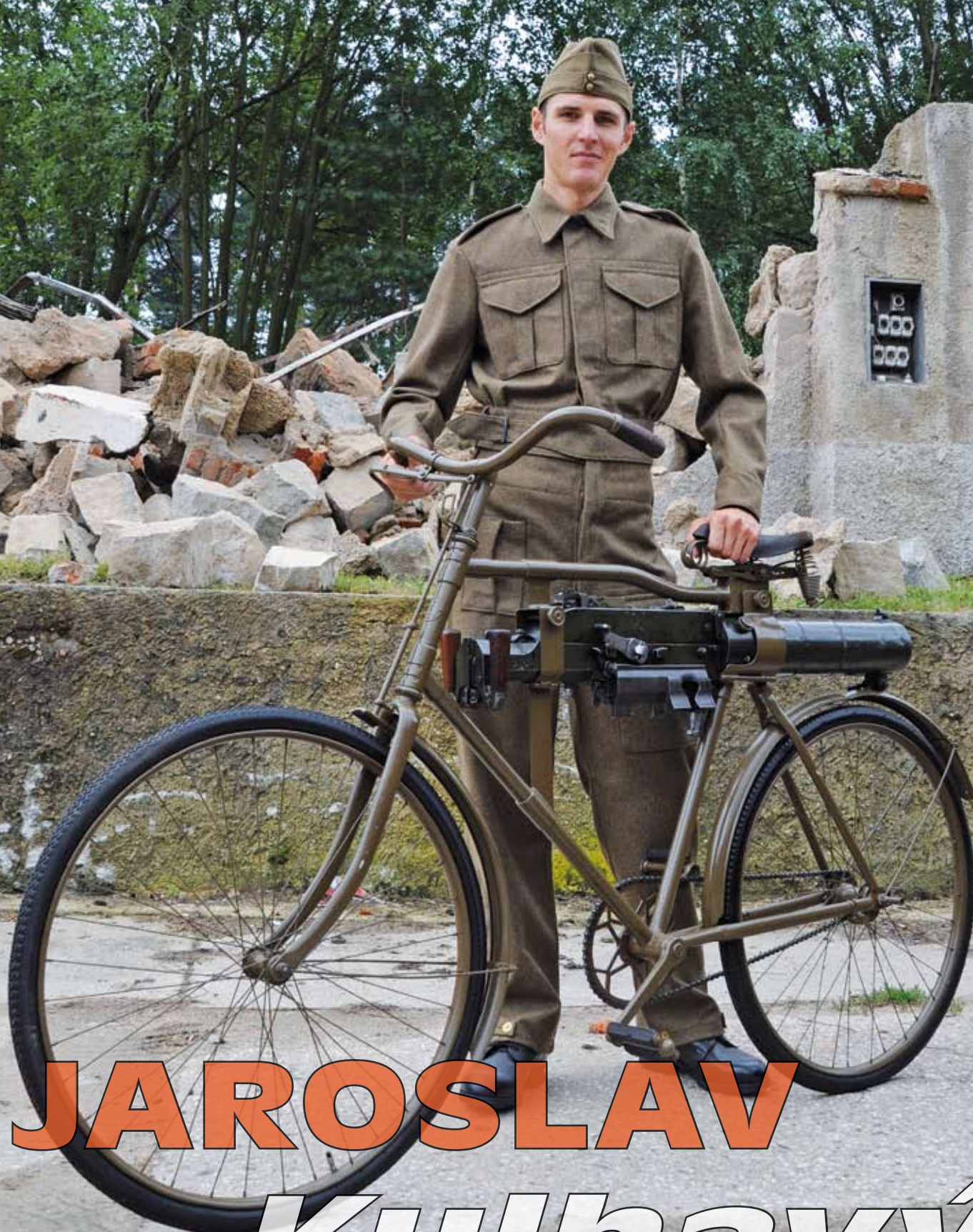

4/2011

dukla sport

čtvrtletník ASC DUKLA a TJ Dukla Praha

JAROSLAV

Kulhavý

Armádní sportovec roku 2011

Narozena: 9. ledna 1986
v Havlíčkově Brodu
Výška: 158 cm
Váha: 61 kg
Sport: dráhová cyklistika
Trenér: Zdeněk Machač – otec
Oddíl: Dukla Praha
Hobby: cestování, klasické lyžování, plavání, běh, kolečkové brusle, internet
V ASC DUKLA od října 2003

JARMILA Machačová

Jezdit na kole začala díky rodičům už jako malá holka ve Světlé nad Sázavou. Od prvního šlápnutí do pedálů jí trénoval tatínek, nejdříve jezdila na horském kole a dělala i atletiku. Se závoděním na silnici začala až v patnácti letech a v šestnácti s bratrem přišla do Dukly Praha. Na přelomu roku 2005/06, díky druhému místu na juniorském mistrovství světa, dostala možnost trénovat ve World Cycling Centre ve švýcarském Aigle. Strávila zde důležitých osm měsíců pod vedením Angličana Richarda Woolse.

Po návratu ze Švýcarska pokračovala v kariéře v Dukle Praha. Stále ale bydlí ve Světlé nad Sázavou, na dráhové tréninky jezdí buď do Vídně na dřevěnou dvěstěpadesátku, nebo do motolské haly v Praze. Nejčastěji ale trénuje na silnici.

S každým rokem je na kole vidět víc a víc, a i když působí velmi nenápadně, tak svými výsledky dokazuje, že světová ženská cyklistika si na ní musí chtít nechtě začít dávat větší pozor. Už vloni si pětadvacetiletá česká reprezentantka Jarmila Machačová, jezdkyňě pražské Dukly vyjela páté místo na světovém šampionátu v Dánsku ve scratchi a na evropském šampionátu v Polsku překvapila šestým místem v – pro ni netradiční disciplíně – v omnium. Letos se cyklistka z Vysočiny postavila i na stupně vítězů. O naprostou senzaci se postarala v úvodním dnu mistrovství světa v dráhové cyklistice v holandském Apeldoornu, když vybojovala stříbrnou medaili v bodovacím závodě. Po dlouhých devíti letech tak česká cyklistka přivezla další historicky cenný kov ze světového šampionátu. „Je to rozhodně životní úspěch, na který jsem

čekala dlouho. Na bodovačku jsem si ale věřila a tajně doufala, že to tentokrát na velkou medaili vyjde,“ neskrývala v cíli ani slzy radosti, když se objímala s reprezentačním trenérem Josefem Kratinou.

Kvůli Džamile, Džamélii anebo prostě Machy – jak jí říkají přátelé – stoupala česká vlajka na stožár na stejném velodromu o pár měsíců později i na říjnovém dráhovém mistrovství Evropy, když vybojovala bronzovou medaili v bodovacím závodě žen. Medaili si zajistila na poslední možnou chvíli, když po 25 kilometrech projela první cílem a získala pět bodů v závěrečném sprintu ji posunul na třetí příčku.

Dosud se Jarmila specializovala především na scratch a bodovací závod, který byl až do OH 2008 olympijskou disciplínou. Pro OH 2012 byla vybrána Mezinárodním olympijským výborem spolu s dalšími deseti českými sportovci pro nadstandardní účelovou podporu olympijské přípravy, a tak do tréninku a závodů zařadila přednostně stíhačské omnium. „Stále se s ním sžívám, přeci jenom je to šest odlišných disciplín. Některé měřitelné mi moc nesejdí a musím na nich ještě zapracovat, ale jinak si myslím, že náročnost omnia, víceboje v dráhové cyklistice, by mi mohla vyhovovat. Závod se skládá z bodovacího závodu na padesát kilometrů, stíhačského závodu na čtyři kilometry, 200 m s letným startem, vylučovacího závodu, scratche a závodu na 1 km s pevným startem.“ |

Text a foto: Ivana Roháčková

- 2011:** ME, 3. místo – bodovací závod
MS, 2. místo – bodovací závod
- 2010:** ME, 6. místo – stíhačské omnium
MS, 5. místo – scratch
- 2009:** ME, 4. místo – stíhačské omnium
MS, 8. místo – bodovací závod
10. místo – scratch
- 2008:** MS, 10. místo – bodovací závod
13. místo – scratch
ME do 23 let, 12. místo – silnice, časovka
ME, 7. místo – bodovací závod
- 2007:** ME do 23 let, 3. místo – scratch
- 2006:** ME do 23 let, 3. místo – bodovací závod
- 2004:** MSJ, 2. místo – scratch
- Několikanásobná mistryně republiky na dráze i silnici.**
Několik vítězství v kolech Světového poháru.

Největší úspěchy

čtvrtletník

Armádního sportovního centra DUKLA
a Tělovýchovné jednoty Dukla Praha

ročník 6 / číslo 4 / 2011

Vydavatel

Armádní sportovní centrum DUKLA

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

IČ: 60162694

www.army.cz/sport

www.duklasport.cz

Adresa redakce

Pod Juliskou 1, 160 44 Praha 6

Telefon: 973 203 811

Fax: 224 310 910

E-mail: redakceduklasport@seznam.cz

Šéfredaktor

plk. Ing. Jaroslav Priščák, Ph.D.

Telefon: 973 203 801

E-mail: priscakj@seznam.cz

Redakční rada

PhDr. Karel Felt

Ing. Pavel Nekola

Mgr. Ivana Roháčková

Jitka Suchopárková

Grafická úprava a zlom

Andrea Bělohávková (OKP MO)

Korekce fotografií

Andrea Bělohávková (OKP MO)

Jazyková úprava

Mgr. Jaroslav Pajer (OKP MO)

Tisková příprava a tisk

VGHMŮŘ Dobruška

Evidenční číslo: MK ČR E 18249

Číslo 4 / 2011 vyšlo: 7. 12. 2011

V jednotkách ozbrojených sil

rozšiřuje ASC DUKLA

Publikované materiály nelze rozšiřovat

bez souhlasu vydavatele

Redakcí nevyžádané materiály se nevracejí

NEPRODEJNÉ

Foto na obálce: Ivana Roháčková

Foto na zadní straně obálky: Jan Saudek

Vojáky mám rád,
nejraději ty z Dukly

2

4/11

reportáže
rozhovory
z oddílů
z historie
osobnosti
aktuality
výsledky

Kulhavý armádním
sportovcem roku

4

Sportovci
v „neobvyklých“ rolích

6

Skifářem po čtyřiceti
letech

10

Kostelecký: Byl to
nejskvělejší rok

20

Přihlášení na olympiádu
do Londýna

26

obsah

- 2 Editoriál
- 11 Januš nejlepší sportovec UNIASKU
- 12 Atlet roku? Hattrick Dukly
- 13 Kvůli olympiádě se zatím v noci nebudí
- 14 Utkají se běžci o jedničku?
- 16 Výroky poroty zklamaly
- 17 Dukla je pro mě novou výzvou
- 18 Tři bronzy z horkého Singapuru
- 19 Medailisté bronzy z bodovačky v olympijské kovy nepřetaví
- 21 Předsedovo ohlédnutí
- 22 Purdjaková: Ja a profička? Vylúčené!
- 24 Byl zástupcem Emila Zátópka
- 27 Fotbalisté Dukly v lize překvapují
- 28 Jubilanti armádního sportu
- 30 Kaleidoskop
- 30 Sportovní výsledky
- 31 Kalendář akcí
- 31 Tucet otázek pro Leoše Hlaváčka
- 32 Stříbrný hokejista a zlatý trenér

Vojáky mám rád,

Jména, která si čtenář teď bude číst, dle mého soudu musí znát skoro každý. Každý, kdo fandil sportu v minulosti a fandí mu i v současnosti.

Josef Masopust, Jiří Vícha, Miroslav Tulis, Oldřich Rott, Miroslav Gajdůšek, Josef Augusta, František Mrázek, Jiří Pták, Ivan Satrapa, Oldřich Svojanovský, Karel Vávra, Rudolf Höhn, Zdeněk Češpiva, Jan Klapáč, Milan Jirásek, Vilém Mandlík, Aleš Poděbrad a dalších 45 významných osobností, kteří „dělali“ dobrou pověst Dukly v minulosti, mají něco společného – v letošním roce slaví kulatiny.

Každým rokem se těšíme na setkání našich armádních sportovních jubilentů. Zveme je na setkání, kde jim připomeneme, že si vážíme jejich práce, výsledků, které dosáhli v minulosti. Je dojemné, že tyto osobnosti se nestydí ani za slzy, za emoce, že jsme na ně nezapomněli.

Není to samo sebou. U sportovních center v České republice to není moc velkým zvykem. U nás na Dukle si vážíme tradic, vážíme si vynikajících výsledků sportovců, trenérů či funkcionářů a dobré jméno Dukly souvisí i s tímto postojem.

Za nás za všechny vám přejeme, milí jubilanti, pevné zdraví, dobrou fyziku a hlavně ještě mnohem více dnů radostnějších než těch smutnějších. V roce 2006 jsme začali vydávat časopis, čtvrtletník DuklaSport, za účelem seznámit veřejnost s armádními sportovci – nejlepšími reprezentanty České republiky. Přinášet v něm informace o našich vynikajících sportovních osobnostech a událostech jak ze současnosti, tak z minulosti, výhledy do budoucna i s portréty začínajících nadějných sportovců, ale i medailistů jubilentů. To vše slovem i obrazem.

Časopis si za krátký čas našel řadu příznivců a je žádán jak sportovními novináři, tak i sportovními svazy, sportovními nadšenci v Čechách, ale i v zahraničí. Naši snahou je předložit čtenářům prezentační časopis ASC DUKLA a Ministerstva obrany, který obsahuje zajímavé texty i fotografie. Sám čtenář může už šest let posoudit, jestli se nám to daří.☺

Přeji ti, vážený čtenáři, hodně zdraví a mnoho radostných zážitků při čtení našeho časopisu v roce 2012.

Loni tvrdil, že kalendář pro rok 2011 je poslední, ale s radostí všech z Dukly se nechal přemluvit i pro další ročník. Fotograf Jan Saudek během letních měsíců s armádními reprezentanty objížděl vojenské útvary a nafotil počtvrté kalendář na rok 2012 reprezentující sportovce ASC DUKLA a Armádu České republiky.

Který kalendář byl na focení nejtěžší, nejnáročnější?

Žádný, těžký to nebylo nikdy, vždycky to byla radost, ale ten poslední byl složitý v tom, že jsme u toho naježdili spoustu kilometrů. Jezdilo se různě, jednou za Plzeň, podruhé do Prostějova, do Litoměřic nebo Žatce. Předchozí kalendáře se vesměs fotily tady u té zdi, takže jsem si to dost ulehčoval. Ty focení u zdi mi přišly takové ucelenější, tohle je takové rozlitané, ale je tam pár slušných věcí, neříkám velkých, ale slušných.

Mistra Saudka jsme ještě před křtem kalendáře DUKLA 2012 v jeho ateliéru v Braníku vyzpovídali:

Jak se vám pracovalo se sportovci Dukly?

V poslední době jsem fotil hodně celebrit, herců a politiků, ale nejlépe se mi fotilo právě s armádními sportovci, oni jsou totiž ukázněni a disciplinovaní. Nehrají si na žádné primadony.

Setkal jsem se s kamarádstvím a s velkým pochopením, vůbec se nestalo, že by někdo řekl, já ten samopal do ruky nevezmu, tak jako se to stává u herců nebo politiků.

Fotili jste ve vojenských útvarech, jakým jste vy byl vojákem?

Já jsem byl zvláštní voják, byl jsem třikrát vězněn a dvakrát vyznamenán, a to jednou za střelbu a jednou vlastně za donášení. Ale byly to pěkné chvíle, každému to vřele doporučuji.

nejraději ty z Dukly

Která fotografie se vám líbí nejvíc?

Ta, kde si předávají stráž na Pražském hradě. Úžasně mi vyšlo počasí, přál jsem si déšť a skutečně, přijel jsem na Hrad, oni vyklidili veškerou stráž a drobounce přšelo, ne liják. Dlažba byla skutečně vlhká, takže jsem jako vždy měl úžasně štěstí. Nikdy mi do toho nepřišlo nic, jen u těch paragánů bylo přímé slunce, což se fotí samozřejmě blbě.

O vás se ví, že děláte kliky, shyby, skáчете přes švihadlo. Jak často cvičíte?

Dvakrát týdně chodím k Vltavě cvičit s dědky. No, cvičit! Je to takové zmltání, něco jako kdybych měl tanec svatého Víta. Častěji než protahování, které nenávidím, dělám silová cvičení na lavici s lehkou činkou (30–40 kg), na výdrž kolem 40, ale dám i 80, pak mám rád hrazdu a švihadlo, dám i pár dvojšvihů, ale to není žádný rekord.

Kolik vás „dědků“ chodí?

Asi tak osm, ale věkový průměr je obrovský, pác jednomu tomu dědkovi je 91 let, ale ten už jenom sedí a nadává na politiku.

Jaké sporty jste v mládí dělal?

Ale žádná, no dobře, tak trochu gymnastiku, zajel jsem slušný čas s mým bratrem jako dorostenec na deblkánoi a trochu jsem vzpíral.

Co rád nosíte na sobě?

Oděv pokud možno, pác v mém věku bych se už neměl svlékat, ale je zajímavé, že zrovna

dnes, když děláme tento rozhovor, jsem cvičil do půli těla, protože svítilo ještě poslední slunce a chtěl jsem to využít. Co si rád oblékám? Cítím se dobře i v kravatě a obleku, ale nejraději mám koženou kazajku a tričko. Od Dukly jsem dostal spoustu výstroje, kterou nadšeně užívám, hlavně ta trička, kde je na zádech mé jméno.

Co rád jíte?

Všechno bez výjimky, nejraději mám uzeniny, kaviár, myslím to úplně vážně, vím, že je to drahý špás, pak majonézu, sladkosti, vepřo-knedlo-zelo, pokud možno co nejvíc tučné.

Co rád pijete?

Alkohol. Piju to nejdražší, to čemu se říká single malt whisky.

Jakou hudbu posloucháte?

Všechnu pokud možno vynikající – klasiku Chopina, Mahlera, s chutí si poslechnu R.E.M., Elvise, Toma Jonese. Hudba je hudba, akorát jsem nepřišel na chuť rapování, dechovka mě bere, to je hudba nám bytostně blízká.

Co čtete?

Teď čtu literaturu faktu. Znovu pročítám, co nás všechny poznamenalo, a to jsou vzpomínky nebo dokumenty z té poslední války, která, doufám, byla poslední. Je to četba velice zničující a varovná. Pak mám rád klasiku – jak Rusy: Čechova zejména, Dostojevského. Myslím, že Zločin a trest je dokonalá detektivka.

Mojí nejoblíbenější knížkou je od Françoise Rabelaise román Gargantua a Pantagruel, což je o obrech, je to hrozná sprosfárna, ale myslím, že by se to hodilo pro naše otužilé vojáky.

Co rád děláte?

Zcela upřímně, největší projev a největší radost života je milování, pokud možno se ženskou. Ale to nemůžete dělat pořád, protože ty doby, kdy jsem jel na tři směny, ráno u řeky nějaké dívky, potom oficiální snoubenka a v noci ještě dáma z baru, tak to už teď není. Cítím se výtečně, když jsem v přírodě na ostřím pochodu s přítelkyní, cítím se skvěle, když se opiji, cítím se skvěle, když mám příležitost se s nějakou dámou pomilovat. |

Text a foto: Ivana Roháčková

jan saudek

Kulhavý

armádním sportovcem roku

Šestadvacetiletý mistr světa a Evropy v cross country na horských kolech Jaroslav Kulhavý byl vyhlášen vítězem 16. ročníku ankety o nejlepšího armádního sportovce roku. Letos za sebou nechal stálice jako oštěpařku Barboru Špotákovou nebo skifaře Ondřeje Synka a v dejvickém Domě armády Praha se tak 26. října 2011 zařadil mezi duklácké legendy, protože vyhrát tuto anketu je nesmírně těžké. Vždyť letos přivezli reprezentanti armádního sportu ze světových a evropských soutěží 76 medailí.

V večer plný šampionů zahájil ministr obrany Alexandr Vondra, který ve svém vystoupení vyzdvihl význam Dukly nejen pro armádu, ale celý český sport a popřál sportovcům hodně úspěchů v olympijském Londýně. „Věřím, že se budeme mít čím pochlubit a uděláte radost i mnoha Čechům,“ vyslovil ministr svoje přání.

Kulhavý byl prvenstvím mile překvapen. „Z titulu nejlepšího armádního sportovce za rok 2011 mám velkou radost. Beru ho jako ocenění perfektní sezony, v níž jsem získal zlato a stříbro na mistrovství světa a vyhrál jsem také evropský šampionát a celkově i Světový pohár. V Dukle jsem první rok, tím víc si cením, že jsem vyhrál tuto anketu v obrovské konkurenci mnoha vynikajících armádních sportovců,“ říkal na slavnostním večeru nový král armádních sportovců.

Podmínky v Dukle si nemůže vynachválit... „Jsou perfektní. Právě dobré podmínky byly jedním z důležitých aspektů, že se mi letošní sezona tak povedla. Moc si jich vážím, protože pro mne je velmi důležitou jistotou jít do olympijského roku tak říkajíc s Duklou v zádech.“

Kulhavý se dokonce chystá obléci vojenskou uniformu. „Už letos jsem plánoval vstup do armády. Ale vzhledem k přípravě na sezonu, která byla zároveň

předolympijskou, jsme nenašli čas na měsíční přijímač. Počítám s ním příští rok po olympiádě, kdy ho bude víc,“ slíbil šampion na horských kolech. Nejlepším trenérem byl zvolen jeho kouč Viktor Zapletal.

Už počtvrté byl pokřtěn kalendář mistra Jana Saudka, který se tentokrát zrodil v exteriérech i s využitím bojové techniky. „Byla to báječná práce,“ pochvaloval si Jan Saudek, který se ještě na slavnostním večeru oblékl do nových „maskáčů“, které dostal darem. Spolupráci si pochvalovali i sportovci, takže jeden z nejlepších fotografů této planety slíbil i pátý kalendář. Jako vynikající dílo ocenil i speciální kalendář, který mu připravila Ivana Roháčková.

Hodně štěstí kalendáři popřál ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Prišćák, který vždy dokáže mistra Saudka přesvědčit, aby jako velký příznivec Dukly šel do focení kalendáře znovu, a jenž bdí nad tím, aby armádní sportovci měli vše, co potřebují pro svoji přípravu, z níž se pak rodí medaile.

K bonbónkům večera patřily záběry z Vltavy, kterou brázdil na dvojskifu s Ondřejem Synkem náčelník Generálního štábu armádní generál Vlastimil Pícek. Čerstvý pětapadesátník přiznal, že veslování bylo jeho láskou, byť v lodí seděl naposledy před čtyřiceti roky. „Ale základy nezapomněl,“ ocenil kolegu z dvojskifu Ondřej Synek.

Juniorská princezna snowboardových tratí a nejlepší juniorka Dukly Eva Samková roztleskala zaplněný sál jako výborná saxofonistka, když se prezentovala známou jazzovou skladbou House of the Rising Sun. Jedenatřicet let

- 1/ Společná fotografie oceněných a předávajících
- 2/ Juniorka a trenér roku
- 3/ Při potlesku pro vítěze ankety vypadly dary Synkovi z rukou
- 4/ Nejlepší kolektiv – parašutisté Dukly Prostějov

se Leoš Hlaváček věnoval brokové disciplíně skeet, z nich devatenáct strávil v Dukle a získal celkem třináct medailí, z toho tři tituly mistra světa a pětkrát byl evropským šampionem, vše jako člen družstva. Meč pro Rytíře armádního sportu mu předala sedminásobná olympijská vítězka Věra Čáslavská, která byla jedním ze vzácných hostů slavnostního večera.

Nejlepším armádním kolektivem roku se stali dvojnásobní mistři Evropy 2011, v kombinaci družstev a přesnosti přistání týmů, parašutisté Dukly Prostějov – Jindřich Vedmoch, Jiří Gečnuk, Hynek Tábor, Libor Jiroušek a Oldřich Šorf.

Vedle Evy Samkové zpřijemnilí večer svými vystoupeními mistr světa v karate Jakub Tesárek – jeden z oceněných, tradičně VUS Ondráš a vojenští trubáci.

„Dík za těch 76 medailí patří nejen samotným sportovcům, ale i trenérům, členům týmů a všem, kdo jim vytvářejí kvalitní zázemí. Do roku 2012 jim přeji pevné zdraví, ať se jim daří v olympijském Londýně. Za rok se tu sejdem se šesti olympijskými medailemi,“ vyjádřil na závěr krásného večera svoje na první pohled možná hodně odvážné, ale vzhledem ke kvalitám zejména armádních sportovců reálné přání náměstek ministra obrany pro personalistiku Michael Hrbata. |

Armádní sportovec roku 2011:

1. Jaroslav Kulhavý (*horská kola*) 1071 bod
2. Ondřej Synek (*veslování*) 842 body
3. Barbora Špotáková (*atletika*) 794 body
4. David Kostecký (*sportovní střelba*) 732 body
5. Šárka Pančochová (*snowboarding*) 417 bodů
6. Kamil Mrůzek (*sjezd na divoké vodě*) 409 bodů
7. Jakub Tesárek (*karate*) 345 bodů
8. Jaroslav Bába (*atletika*) 257 bodů

9. Jarmila Macháčová (*dráhová cyklistika*) 238 bodů
10. Jiří Gečnuk (*parašutismus*) 229 bodů

Junior roku:

1. Eva Samková (*snowboardcross*) 760 bodů

Trenér roku:

1. Viktor Zapletal (*horská kola*) 390 bodů

Kolektiv roku:

1. Jindřich Vedmoch, Jiří Gečnuk, Hynek Tábor, Libor Jiroušek, Oldřich Šorf (*parašutismus*) 659 bodů

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Samotnému vyhlášení ankety Armádní sportovec roku předcházela slavnostní křest v pořadí již jedenáctého kalendáře DUKLA 2012. Nový nástěnný kalendář se rodil mimo vyhlášený ateliér a známé „plesnivé“ zdi světoznámého fotografa Jana Saudka, v prostředí pro mistra dosti neobvyklém, ve vojenských prostorech s vojenskou technikou, jako jsou obrněné transportéry, obojživelná technika nebo stíhací letouny Gripen či na Pražském hradu. Cílem kalendáře bylo ukázat spojení nejlepších sportovců Dukly s jejich „základnou“, tedy armádou.

SPORTOVCI

v „neobvyklých“ rolích

Křtu šampaňským se ujalo šest sudiček. A co kalendáři popřáli?

Autor fotografií Jan Saudek: „Byl bych rád, kdyby se prodával a já měl podíl ze zisku.“

Ministr obrany Alexandr Vondra: „Já to polévání knížek a tiskovin nemám rád, mám jich doma spoustu, ale tohle je zvlášť povedený kus.“

Ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Prišćák: „Přeji kalendáři na rok 2012 velký úspěch a Armádě České republiky, stejně jako všem sportovcům Dukly, aby byli co nejvíce zdraví.“

Oštěpařka Barbora Špotáková: „Já bych přála kalendáři, aby se líbil víc a víc, jako se to stalo u těch předchozích. Tenhle je nejlepší, vy se pořád lepšíte, mistře. A taky aby se líbil a nejvíce v tom prosinci.“

Biker Jaroslav Kulhavý: „Tak já doufám, že to není poslední kalendář pana Saudka.“

Skifář Ondřej Synek: „Chtěl jsem říct to co Jarda, tak možná kdyby náhodou se to prodávalo, a mistr z toho měl procenta, tak aby na mě nezapomněl.“

Dvanáct originálních fotografií vzniklo díky povolení Generálního štábu ČR, Hradní stráž a kanceláři Pražského hradu, spolupráci s tiskovými mluvčími vojenských útvarů na sedmi různých místech a jejich aktéry jsou hlavně sportovci Dukly, kteří jsou vojáky z povolání. Výjimkou byli kanoista Daniel Havel a cyklisté. Havel a biker Jaroslav Kulhavý chtějí vstoupit do armády po olympiádě v Londýně 2012. |

ČERVEN: Vodní slalomáři poručík Ondřej Štěpánek a poručík Jaroslav Volf – osádka laminátového člunu RUS-B

Laminátový člun RUS-B zapůjčili příslušníci 151. ženijního praporu Bechyně a kvůli fotografování ho převezli na vodu do Litoměřic. Je určen k záchranné a zabezpečovací službě při všech druhých přeprav, zejména při zabezpečování jízdy tanků pod vodou, k zajištění spojení na vodní překážce, pro speciální ženijní práce a průzkumné úkoly, ale i jako pomocné montážní plavidlo při stavbě mostů, soulodí a jako plavidlo pro potápěče. |

Fotografie měsíců leden a prosinec byly foceny u hlavní brány Pražského hradu. Celá tato nádherná vstupní brána je součástí rokokového mřížoví, které pochází z období vlády Marie Terezie. Po jejích stranách se tyčí mohutné piliře, jež nesou sochy zápasících gigantů a u nichž stojí příslušníci Hradní stráže.

PROSINEC: Oštěpaři nadporučice Barbora Špotáková a major Jan Železný – střídání vojáků Hradní stráže

Při focení 1. srpna, za deštivého počasí, byly zapůjčeny oštěpařům stejnokroje Hradní stráže. Jan Železný měl na sobě uniformu vyššího důstojníka, již tvoří tmavě modrá blůza a šedé kalhoty s modrozlatým lampasem. Bára Špotáková měla „dámský“ stejnokroj pro nižšího důstojníka v letním provedení, který je charakteristický světle modrou barvou. |

LEDEN: Skifař nadporučík Ondřej Synek – motocyklista Hradní stráže

Ondřej Synek byl fotografován před dominantou Matyášovy brány na prvním nádvoří Pražského hradu, které je dějištěm konání uvítacích státnických ceremoniálů a mimo jiné se zde slavnostně střídá Hradní stráž. Pózoval u motocyklu BMW R 1150 RT ve stejnokroji příslušníka motocyklové čety, jenž je charakteristický celokoženým provedením se stříbrnými a bílými doplňky. Uniformu doplňují boty příslušné motocyklové čety a jako pokrývka hlavy slouží lodička se stříbrným znakem Hradní stráže.

Sportovci z Dukly neodmyslitelně patří k novodobé historii Hradní stráže. Současní jezdci z Dukly Praha zastoupili příslušníky Hradní stráže při prvním vystoupení motocyklové jednotky na veřejnosti při doprovodu prezidenta Spolkové republiky Německo 15. března 1990. |

Ve Vojenském technickém muzeu v Lešanech vznikly fotografie „historicko-záchranářské“.

BŘEZEN: *Cyklisté Martin Bláha a Jan Dostál – cyklistický prapor. Jiří Hochmann, Jaroslav Kulhavý a Milan Kadlec – posádka pásového transportéru Windsor Carrier Mk. II*

Tři cyklisté Dukly Praha ve stejnokrojích příslušníků Československé samostatné obrněné brigády obsadili kanadský Windsor Carrier, který tvořil základ výzbroje čs. brigády ve Velké Británii a byl nejpoužívanějším pásovým vozidlem druhé světové války. Dva dráhoví cyklisté s jízdními koly jsou oblečeni do československých stejnokrojů vz. 21, používaných čs. armádou před 2. světovou válkou. Vpravo je vojenské kolo ČZ vz. 36, vlevo jeden z prvních typů přijatých do výzbroje cyklistických praporů československé armády Tripol-model 49/II z roku 1927 s upevněným těžkým kulometem. |

ŘÍJEN: *Ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Přiščák – velitel pásového obojživelného transportéru PTS-10, veslaři praporčík Jakub Makovička, desátník David Jirka, praporčík Petr Vitásek, praporčík Milan Doleček a moderní pětibojař kapitán Libor Capalini*

Sovětský obojživelný přepravní prostředek byl do ženijního vojska československé armády zaveden v roce 1968. Byl určen pro plavidlovou přepravu osob, materiálu a některé bojové techniky. Transportér je možno použít k plavbě do rychlosti proudu 2,5 m/s. Plovoucí obojživelné transportéry jsou stále ve výzbroji ženijních útvarů Armády České republiky, úspěšně byly nasazeny k evakuaci obyvatel a majetku v průběhu záplav v roce 1997 v povodí Moravy a Odry a v roce 2002 zejména ve Středočeském kraji. |

Na pardubickém letišti se sešli desetibojař a sportovní střelec.

KVĚTEN: *Desetibojař major Roman Šebrle – pilot letounu Gripen JAS-39C*

Fotografování proběhlo na letišti v Pardubicích ve strojích stíhačů z 211. taktické letky z Čáslavi, kteří s letouny Gripen získali začátkem října 2010 plné členství v NATO Tiger Association. S tygří asociací jsou vlastně spojeni už dvacet let – v roce 1991 se stali jejími čestnými členy, od června 2008 pak byli ve zkušebním členství. |

SRPEN: *Sportovní střelec poručík Jan Sychra – odstřelovač s puškou Dragunov*

Skeetař z Dukly Hradec Králové zapožíval s odstřelovačskou puškou Dragunov, která byla do výzbroje zavedena v roce 1963, do naší armády byla zavedena během 70. let. Jedná se o samonabíjecí zbraň. Má píst s krátkým zdvihem, což přispívá ke zvýšení stability zbraně při střelbě. Vyšší přesnosti střelby bylo dosaženo i kombinací velmi dlouhé hlavně se standardní montáží zaměřovacího dalekohledu se čtyřnásobným zvětšením. |

Úplně první fotografie, ale za to hned tři, nafotil Jan Saudek na Základně dopravního letectva v Praze-Kbelích, která je určena k provádění letecké přepravy dopravními letouny a vrtulníky na území České republiky a do zahraničí. Na přepravě ústavních činitelů se podílí od roku 1993, neoficiálně již od poloviny roku 1990. Dále zabezpečuje přepravu orgánů pro transplantace a sekundárně se podílí na integrovaném záchranném systému.

ÚNOR: Lyžaři praporčík Pavel Churavý, praporčík Dušan Kožíšek, praporčík Jiří Magál a praporčík Martin Jakš – záchranáři vrtulníku PZL W-3A SOKOL

Víceúčelový dvoumotorový vrtulník Sokol je určený k přepravě osob na krátkých tratích, k záchranné činnosti, k hašení požárů, přepravě nákladů na vnějším závěsu a provádění vzdušných výsadek. Vrtulník má moderní avionické vybavení, které umožňuje jeho použití za všech povětrnostních podmínek ve dne i v noci. Vrtulník se velmi osvědčil při katastrofálních záplavách na Moravě v roce 1997. |

ZÁŘÍ: Moderní pětibojař praporčík David Svoboda – sokolník biologické ochrany letiště

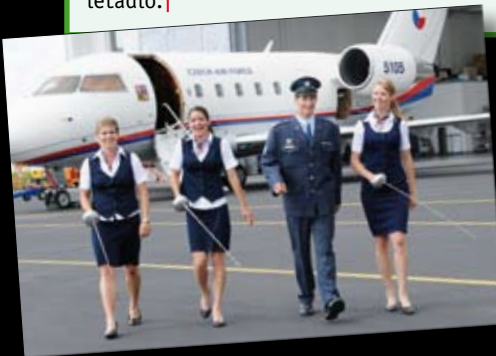
Od svítání do setmění pracují na letištích sokolníci s nenahraditelnými ochránci před ptačím nebezpečím – speciálně vycvičenými dravci, kteří ostatní ptáky plaší. Statistika totiž uvádí, že 90 procent všech známých střetů ptáků s letadly se odehraje na letišti nebo v jeho blízkosti. Každý z dravců je přítom cvičený na jinou kořist. Orli plaší velké druhy dravců, sokolí drobnější ptactvo, například špačky, holuby, racky nebo havrany. Často sokolníky doprovází i lovečtí psi, jejichž úkolem je plašit ptáky sedící v trávě. |

DUBEN:

Moderní pětibojaři praporčice Sylvie Černá, praporčice Natálie Dianová, praporčice Lucie Grolichová a praporčík Ondřej Polívka – letušky a kapitán letounu CANADAIIR CL-601

Dvoumotorový dolnoplošník Canadair s ocasními plochami uspořádanými do „T“ má klimatizovanou přetlakovou kabinou pro 15 cestujících a slouží hlavně jako vládní letadlo. |

V Žatci přistavili příslušníci 41. mechanizovaného praporu obrněný kolový transportér Pandur.

601. skupina speciálních sil Prostějov poskytla pro kalendářní foto výstroj a výzbroj

příslušníků speciálních sil pro seskoky z velkých výšek čtyřem nejlepším parašutistům Dukly Prostějov.

ČERVENEC: Výsadcáři – desátník Hynek Tábor, praporčík Jiří Gečnuš, praporčík Oldřich Šorf a praporčík Libor Jiroušek

jsou vybavení speciální nomexovou kombinézou, batohem pro výsadcáře, padákem SOV 2002 CZ s kyslíkovým systémem PHAOS, přilbou Gentex HALO-HAHO, výškoměrem s nočním podsvícením, navigačním panelem na prsou, infra-identifikátorem a útočnou puškou M4A3 či samopalem HK MP5-N a pistolí Glock 17.

Na originální kalendářové fotografii je doplnili ve sportovní elastickém obleku pro individuální akrobacii nadporučík Jindřich Vedmoř, v kombinéze na přesnost přistání praporčík Petr Směšný, Miloslav Kříž, praporčík Jakub Pavlíček, Bonifác Hájek a v kombinéze pro skupinovou akrobacii Čestmír Zítka. |

LISTOPAD: Kanoisté Daniel Havel, praporčík Jan Štěrba, praporčík Jan Souček a praporčík Ondřej Horský – posádka obrněného transportéru Pandur II

Posádka čtyřkajaku se posadila na jedno z nejmodernějších obrněných vozidel světa. Je určeno ke krytí živé síly a česká armáda disponuje několika jeho modifikacemi, a to jako kolové bojové vozidlo pěchoty, velitelské, průzkumné, ženijní a zdravotnické. Všechny jsou obojživelné, tedy schopné přesunu na zemi i ve vodě. |

SKIFAŘEM

po čtyřiceti letech

Jedním z bodů programu slavnostního vyhlášení ankety Armádní sportovec roku byla i gratulace k životnímu jubileu a poděkování za podporu sportovcům Dukly náčelníku Generálního štábu Armády České republiky armádnímu generálovi Vlastimilu Píckovi, který 25. října 2011 oslavil 55. narozeniny.

vlastimil picek

Na slavnostním večeru byl promítnut i video-snímek ze společného veslování na dvojskifu generála Picka a mistra světa ve skifu Ondřeje Synka. Synek pak oslavenci předal fotoknihu z jízdy na Vltavě a ředitel ASC DUKLA Jaroslav Příšćák mu pro další tréninky veslování dal dres s logem Dukla Praha.

Na dobu před čtyřiceti lety si 27. září 2011 zavzpomínal generál Vlastimil Pícek ve smíchovské loděnici Dukly Praha. Generál Pícek se veslování, jízdě na skifu, dvojskifu i čtyřce, věnoval od svých deseti let v Tělovýchovné jednotě Spolana Neratovice. Po nástupu na Střední vojenskou odbornou školu v Novém Městě nad Váhom se musel se svou zamilovanou sportovní disciplínou rozloučit a věnoval se nejvíce basketbalu.

Ještě předtím, než usedl spolu s loňským mistrem světa nadporučíkem Ondřejem Synkem do dvojskifu, si loď, která se od dob jeho pravidelného tréninku změnila, důkladně prohlédl. „Jdu do toho s elánem, ale přiznám se, že jsem vůbec netrénoval. Ani na simulátor mi nezbyl čas,“ svěřil se hned na začátku generál Pícek. „Určitě spoléhám na Ondru a také na falešnou formu. Sám jsem zvědavý, jestli to tam někde vzadu zůstalo.“

Když generál spolu s Ondřejem pokládal dvojskif na vodu, byl udiven jeho lehkostí. „My jsme ho ani nemohli unést,“ řekl Vlastimil Pícek a Ondra Synek přidal: „No jo, taky byla doba, kdy si veslaři mastili zadky, aby jim to v lodi klouzalo.“

Že se veslování zkrátka nezapomíná, předvedla posádka dvojskifu při jízdě proti proudu k centru Prahy. Z motorového člunu, ve kterém loď doprovázeli fotografo-

vé, se ozvala prosba: „Chlapi, zpomalte, ujíždíte nám, potřebujeme taky něco nafotit.“

Ondřej Synek po jízdě uznale hodnotil veslařské umění svého stroka – generála Picka: „Je to tam, ty návky se prostě nedají zapomenout. Ono ze břehu to vypadá strašně jednoduše, ale zkoordinovat motoriku těla, zabrat do vesel a udržet loď v rovině, to zas tak úplná hračka není. Pan generál potvrdil do puntíku, že ten, kdo tomuhle mokrému sportu jednou propadne, tak už ho nikdy úplně neopustí.“

A kdo na vodě velel? Na to odpověděl Ondra s úsměvem: „Ze začátku jsem velel já, ale pan generál po pár metrech velení převzal, jak tomu odpovídá i jeho pozice, a to nejen na lodi. Má to zkratka v krvi.“

Na souši pak Vlastimil Pícek převzal část starého vesla s podpisem jak Ondřeje Synka, tak i dalšího bývalého vynikajícího skifaře Dukly Praha Václava Chalupy. Vašek Chalupa nyní loď opravuje, pracoviště má na druhém břehu Vltavy od loděnice Dukly, a tak vodu přejel na svém novém plavidle – mořském prkně. |

Januš nejlepší sportovec UNIASKU

Kromě desítky letošních armádních sportovců byli na slavnostním večeru vyhlášeni i nejlepší reprezentanti Unie armádních sportovních klubů ČR (UNIASK ČR). Konkurence byla také velká, podobně jako v hlavní anketě.

Mezi sportovci zvítězil střelec na běžící terč Miroslav Januš z plzeňské Dukly. Letos překročil hranici 120 medailí z velkých soutěží, jako jsou OH, MS, ME a světové poháry. Této mety těžko někdo dosáhne. I ministr obrany Alexandr Vondra na slavnostním večeru zalitoval, že běžící terč byl vyškrtnut z olympijského programu. Januš by totiž patřil k velkým kandidátům na medaili. Bohužel zůstane jen u bronzu z Atlanty.

„Je to škoda, že naše disciplína už není olympijská. Konkurence je stále velká, ale v Česku už jsme zbyli jen tři, kteří se této disciplíně aktivně věnujeme,“ posteskl si Januš, který se chystá na příští sezonu. Medaile z běžícího terče jsou pro armádní sport jistotou.

Odpoledne před slavnostním vyhlášením ocenil ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Přišćák armádní sportovce a nechyběli mezi nimi plzeňští střelci. Naopak měli mezi oceněnými převahu, protože sportovní střelci patří v tom nejlepší smyslu slova k elitě armádního sportu.

František Sistr je novou krví armádní dráhové cyklistiky. Letos získal na oválu v moskevské hale v Krylatském titul mistra světa v disciplíně scratch a družstvu výrazně pomohl k novému českému rekordu ve stíhacím závodě. Nestor mezi trenéry české dráhové cyklistiky Pavel Vršecký věří, že se ještě dočká i seniorských medailí v prestižních dráhových disciplínách. Sistr na ně má určitě zaděláno.

Už dlouho se mezi oceněnými neobjevil nikdo z fotbalistů. Luboš Kozel však získal titul nejlepšího trenéra zcela zaslouženě. Od roku 2009 působí v pražské Dukle, kterou letos na jaře dovedl zpět do nejvyšší soutěže, jež se vrátila na Julisku po dlouhých sedmnácti letech. I když současná fotbalová Dukla už není armádním celkem v pravém slova smyslu, toto spojení k sobě neodmyslitelně patří. A že má jméno Dukla i ve fotbale stále silný zvuk, svědčí nejen dobré výsledky hráčů na trávníku, ale i návštěvy, které jsou vyšší než na přelomu osmdesátých a devadesátých let, kdy Dukla patřila k domácí špičce.

Deset let působil volejbalista Lubomír Staněk ve Francii, kam odešel z liberecké Dukly jako mistr republiky. Po svém návratu zpět pod Ještěd

se stal kapitánem týmu, jenž má opět nejvyšší ambice. Jako uznávaná osobnost byl právem vyhlášen nejlepším volejbalistou Dukly.

Házenkáři Dukly se letos dočkali jedenatřicátého titulu mistrů republiky. Velkou zásluhu na něm měl i gólman Tomáš Petržala. Dres Dukly obléká více než čtyři roky a svými výkony zaujal také trenéry reprezentace. Právem získal titul házenkáře roku mezi dukláky.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Miroslav
Januš

František
Sistr

Luboš
Kozel

Lubomír
Staněk

Tomáš
Petržala

Výsledek ankety

Nejlepší sportovec UNIASK: Miroslav JANUŠ (Dukla Plzeň), letos získal na MS a ME šest medailí, celkem už má z OH, MS, ME a SP rekordních 122 cenných kovů.

Nejlepší junior UNIASK: František SISR (Dukla Praha), juniorský mistr světa v cyklistické dráhové disciplíně scratch.

Nejlepší trenér UNIASK: Luboš KOZEL (Dukla Praha), přivedl fotbalové mužstvo Dukly zpět do nejvyšší soutěže, kde s ním hraje více než důstojnou roli.

Nejlepší volejbalista: Lubomír STANĚK (Dukla Liberec), po deseti letech se vrátil z Francie a je kapitánem týmu, oblékal i dres reprezentace.

Nejlepší házenkář: Tomáš PETRŽALA (Dukla Praha), byl jednou z opor na cestě Dukly k mistrovskému titulu.

Atlet roku? Hattrick Dukly

Po zisku mistrovského titulu svého mužského družstva sklízela Dukla trofeje i při vyhlášení nejlepších atletů roku. V hotelu Ambassador opanovali její zástupci tři ze čtyř kategorií, Barbora Špotáková se královnou domácí atletiky stala už popáté za sebou!

„To je šílené, jak to letí, před pěti lety by mě to nenapadlo ani v nejdívovějším snu,“ podivovala se třicetiletá oštěpařská olympijská vítězka nad svou nepřetržitou sérií, která se nepovedla ani jejímu kouči Janu Železnému, sedminásobnému vítězi ankety.

Světový rekordman však možná letos začal novou sérii – poprvé získal ocenění pro nejlepšího trenéra. „U závodníků se ještě dá určit, kdo by asi mohl vyhrát, mezi trenéry se to posuzuje podle výsledků atletů, ale nemusí vyhrát vždycky ten nejlepší kouč,“ střízlivě hodnotil svůj triumf. Vyhrát v roli závodníka i trenéra se mu povedlo jako prvnímu v historii ankety.

Oštěpařský triumf

Vedle vicemistryně světa Špotákové vydatně Železnému pomohli i zbylí členové jeho oštěpařské skupiny – v Tegu čtvrtý Vítězslav Veselý, osmá Jarmila Klimešová a další účastníci MS Petr Frydrych s Jakubem Vadlejchem. „Jsem za Honzu moc ráda, ale vím, že mu příští rok můžeme udělat ještě větší radost,“ vzhlíží k olympijské sezoně Špotáková, která v minulosti pomohla ke čtyřem oceněním i svému bývalému kouči Rudolfovi Černému.

V Jižní Koreji vybojovala v ohromující bitvě s Ruskou Abakumovovou jedinou českou medaili, a tak o jejím vítězství v anketě nebylo pochyb. Její náskok na výškařské eso Dukly Jaroslava Bábu, jenž byl stříbrný na halovém mistrovství Evropy v Paříži a čtvrtý v Tegu, činil 200 bodů. Třetí překážkářka Zuzana Hejnová zůstala zpět o dalších téměř 300 bodů.

Veselý překvapil maskáči

Na šesté místo se při své premiérové účasti v elitní desítce prosadil Vítězslav Veselý, který zaujal i svým outfitem. Během vojenského přijímače totiž oblékl maskáče a kanady. „Chtěl jsem být nenápadný,“ vtipkoval. „Vřea pro mě byl překvapením večera,“ glosovala to

Špotáková, která tentokrát místo uniformy zvolila elegantní modré šaty.

Až na Floridě, kam se vyrazil připravovat na svoji možná poslední sezonu, se o své osmé příčce dozvěděl bronzový z pařížské haly Bercy vícebojař Roman Šebrle, jenž v letech 2002 až 2006 anketu stejně jako Špotáková vyhrál pětkrát v řadě.

Bába si zazpíval

Naopak hned dvakrát vyrazil na pódium za tradiční moderátorskou dvojicí Aleš Háma-Monika Absolonová dvacetiletý Pavel Maslák. Talentovaný svěřenec Dalibora Kupky skončil devátý v absolutním pořadí, bezkonkurenčně pak ovládl kategorii Objev roku. Triumf si sprinter s ideálními čtvrtkařskými předpoklady vsloužil bronzem na dvoustovce při ostravském evropském šampionátu do 23 let a postupem do semifinále na stejné trati v Tegu.

Juniorem roku se stal vítkovický Marek Bárta, po roce a půl se během vyhlášení dočkaly bronzových medailí z halového mistrovství světa v Dauhách čtvrtkařky Zuzana Bergrová, Jitka Bartoničková, Denisa Rosolová a Zuzana Hejnová. Jaroslav Bába si po boku Aleše Hámy vyzkoušel roli zpěváka, když společně zapěli o tom, že „atlet, ten tvrdej chleba má.“

Výsledky ankety:

HLAVNÍ KATEGORIE:

1. **Barbora Špotáková** – 1 313 bodů
2. **Jaroslav Bába** – 1 113 bodů
3. Zuzana Hejnová – 825 bodů
4. Denisa Rosolová – 807 bodů
5. Petr Svoboda – 782 bodů
6. **Vítězslav Veselý** – 771 bod
7. Jiřina Ptáčnicková – 528 bodů
8. **Roman Šebrle** – 305 bodů
9. **Pavel Maslák** – 176 bodů
10. Kateřina Cachová – 166 bodů

TRENÉR ROKU: Jan Železný – 105 bodů

OBJEV ROKU: Pavel Maslák – 59 bodů

JUNIOR ROKU: Marek Bárta – 48 bodů

Hlasovalo 132 atletických odborníků.

(žlutě uvedeni atleti Dukly Praha)

Text: Michal Osoba
Foto: Ivana Roháčková

1/ Společná TOP 10 a junior roku
2/Bába Špotáková, Jaroslav Bába a Zuzana Hejnová

3/ Jan Železný – trenér roku
4/ V maskáčích Vítězslav Veselý

Slovo král k němu skutečně pasuje. Jaroslav Kulhavý během letošního roku naprosto opanoval sezonu cross country na horských kolech. Díky tomu se jako člen Dukly Praha stal armádním sportovcem roku 2011 a vítěz Světového poháru, mistr světa a Evropy byl následně v Brně vyhlášený i vítězem ankety Král cyklistiky.

Kvůli olympiádě se zatím v noci nebudí

O takové záplavě úspěchů šestadvacetiletý cyklista zkraje sezony vůbec nepřemýšlel. „Měl jsem hodně povedený už předcházející rok a spíš jsem si říkal, že na něj bude těžké navázat. Jenže se mi povedlo bilanci až neuvěřitelně vylepšit a teď mám z té úžasné série ohromnou radost. Pomohly mi k tomu i dvě novinky. První byl příchod do Dukly a druhou angažmá v americkém továrním týmu Specialized Racing,“ začal své vyprávění Kulhavý.

„O to víc pro mě byla sezona důležitá. Potřeboval jsem se novým partnerům a lidem, kteří mi dali šanci, předvést a dokázat jim, že se mnou udělali správný krok. Větším úspěchem už může být jen olympijská medaile. Tím bych měl v horských kolech všechno za sebou,“ pokračoval závodník žijící v Ústí nad Orlicí.

Obě nové skutečnosti ve svém sportovním životě si pochvaluje. „Dukla pro mě znamená hlavně české zázemí. Kompletně mě podporuje ve všem, co jde mimo tým. Mohu se na ni sto procentně spolehnout. Po příští sezoně půjdu do přijímače a bude ze mě voják, což mi přinese další výhody,“ prozradil. „Specialized je zase nezastupitelný hlavně v oblasti cyklistického materiálu a podpory při závodech. Oba subjekty přitom fungují nezávisle na sobě. Využívám oba druhy pomoci, jen si je mírně přizpůsobuji a koordinuji.“

Ze tří úspěchů považuje za nejtěžší vítězství ve Světovém poháru, v němž vyhrál pět ze sedmi podniků. „Je to seriál a člověk si nemůže dovolit žádný výpadek zvláště proto, že pády a defekty jsou na horských kolech běžné.

**KRÁL
CYKLISTIKY
2011**

Na světovém šampionátu v Champéry jsem byl naoko pod velkým tlakem. Konkurence mi tam chtěla oplatit porážky, ale zase tak těžce jsem to neprožíval. Měl jsem za sebou úspěšnou sezonu a do Švýcarska si jel pro bonus,“ podotkl.

Obrovských ovací se ale dočkal ještě před tím. V srpnu triumfoval v Novém Městě na Moravě na tratích Zlaté lyže v jednom z podniků Světového poháru a zároveň si tam s předstihem zajistil celkové prvenství. „Přišlo dvacet tisíc diváků a pro mě se tam vytvořila speciální atmosféra. Navíc na Vysočinu přijela celá rodina a snad všichni kamarádi. Lidé ode mě vítězství čekali a já se jim odvděčil nejlepším výkonem v seriálu,“ vykládal.

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

Po fantastické bikové sezoně bude od něj veřejnost očekávat další zlatou úrodu. Kulhavý prý ale kvůli Londýnu ještě klidně spí. „Ne, olympiáda mě v noci nestráší, i když se to slovo bude skloňovat čím dál tím víc. Je pro mě prioritou, chtěl bych mít doma medaili, ale nikde není psáno, že mi to musí v Londýně vyjít. Stát se může cokoliv,“ přemítal, ale pak v lehčím tónu dodal: „Cíle na příští sezonu mám o něco skromnější. Bude mi stačit, když vyhraju dva závody – olympiádu a mistrovství světa.“

Král cyklistiky

Utkají se běžci o jedničku?

Lyžaře Dukly čeká zima bez vrcholu typu světového šampionátu, v žádném případě ale nebudou odpočívat. Na špičce budou znovu bojovat boulařka Nikola Sudová či snowboardistka Eva Samková. Skokan Jakub Janda si prodloužil kariéru. A běžci na lyžích Lukáš Bauer s Martinem Jakšem poměří síly v očekávaném souboji poté, co každý z nich strávil léto po svém.

Jako vítěz Světového poháru a dvojnásobný olympijský medailista je Lukáš Bauer největší hvězdou českého běžeckého týmu, jeho pozici tréninkového lídra ale v létě převzal Martin Jakš. Dvě opory běžkařské reprezentace zvolily v létě odlišný tréninkový systém. Bauer se po pěti letech vrátil ke spolupráci s německým koučem Jankem Neuberem. Jakš se zatím stal číslem jedna ve skupině reprezentačního trenéra Miroslava Petráska.

„Snažil jsem se být trochu tahoun, když tam Lukáš nebyl. Tušil jsem, že bych měl být ten nejlepší, který by měl ukazovat, co se bude dít, a táhnout mladší,“ říká Jakš. „Samozřejmě s námi zůstal Jirka Magál. Vyhovovalo nám to.“

Pěťadvacetiletý Jakš, který minulou zimu zazářil osmým místem na Tour de Ski, přijal větší zodpovědnost i v osobním životě. Začátkem října se oženil se svou dlouholetou přítelkyní Helenou, sestrou cyklisty Romana Kreuzigera. V únoru se jim má narodit první potomek.

„Vychází to těsně před Světovým pohárem v Novém Městě. Měl bych být ve velké formě,“ plánuje Jakš s úsměvem.

Běžkařské družstvo po loňské sezoně zažilo velké změny. Bývalý mistr světa Martin Koukal se rozhodl soustředit se na maratony, Lukáš

Bauer se po složité minulé zimě po patnácti letech rozešel s Miroslavem Petráskem a znovu začal trénovat s Němci.

„Chtěl jsem nový impuls. Míra navíc letos neplánoval tréninkové bloky na Božáku a já se snažím být kvůli rodině mimo domov, jen pokud je to nutné,“ vysvětlil Bauer. „Běhal bych tady sám. Za kopcem v Německu je přitom velmi slušná tréninková skupina.“

Bauer tentokrát neměl k ruce šampiona Reného Sommerfeldta, s kterým se přetahovali před pěti lety. Letos nabíral kondici s Tomem Reicheltem a mladým Valentinem Mättigem. Podle původního plánu měl Bauer v létě trénovat s Němci a zároveň dorazit na tři soustředění s českým národním týmem. Hned na začátku prvního kempu si však poranil kotník a na vysokohorský pobyt do slovinské Rogly neodjel kvůli nemoci. Když však koncem října odlétal s reprezentací na závěrečné soustředění před startem sezony do finského Muonia, byl s přípravou spokojený.

„Pocity mám dobré a doufám, že se tam ještě vylepší,“ těšil se Bauer v rozhovoru pro web czech-ski.com. „Chci proháňet špičku jako posledních pár roků. Proto trénuju, proto lyžuju.“

Cílem běžkařského týmu, do kterého se připojil čtyřřadovětiletý Ondřej Horyna, budou

1

2

3

4

5

6

1/ Běžci na lyžích Dukly Liberec
2/ Kombinační Dukly Liberec
3/ Nikola Sudová

4/ Šárka Pančochová
5/ Eva Samková
6/ Tréninková skupina boulařů

v letošní sezoně Tour de Ski na přelomu roku a únorové závody Světového poháru v Novém Městě na Moravě.

Skokani na lyžích se v případě dobrých sněhových podmínek představí domácím fanouškům už druhý prosincový víkend, kdy se na Čertáku mají konat hned tři závody Světového poháru. V letní sezoně se ze závodníků Dukly nejvíce dařilo Lukáši Hlavovi, který se při všech ze svých šesti startů vešel do první dvacítky a v Hinzenbachu skončil dokonce na osmém místě.

Další letní pozitivní zprávou bylo rozhodnutí bývalého šampiona Jakuba Jandy, který se oproti svým původním plánům rozhodl prodloužit kariéru až do roku 2014, kdy se koná olympiáda v Soči.

„Největší strach jsem měl z manželky, ale prošlo to,“ popisoval Janda. „Přišel jsem domů, dva dny jsem mlčel. Pak jsem řekl, jak to bude. Manželka se těšila, že budu doma. Ale nakonec si za dvanáct let, co jsme spolu, na ten kočovný život určitě zvykla.“

Koncem srpna se v libereckých areálech na Ještědu a ve Vesci uskutečnil závod Grand Prix v severské kombinaci, v kterém Tomáš

Slavík skončil na 16. místě. Nejlepšího výsledku ze série pěti závodů dosáhl Miroslav Dvořák jedenáctou příčkou v Oberstdorfu. Přípravu zkušeného Pavla Churavého ovlivnilo onemocnění černým kašlem. Také sruženáři se v zimě ukáží českým fanouškům v závodech Světového poháru, závody v Liberci se konají 25. a 26. února.

Boulařka Nikola Sudová v létě udělala další krok zpět mezi elitu poté, co vloni absolvovala zkušební sezonu po operaci kolena, s jehož bolestivým zraněním absolvovala olympiádu ve Vancouveru.

Sudová v létě dokončila studium učitelství druhého stupně, obor zeměpis, tělocviku na Pedagogické fakultě Technické univerzity v Liberci. Přípravu zahájila v dubnu běžeckými tréninky se známou skupinou Rychlých holek pod vedením atletické trenérky Martiny Blažkové. V létě trénovala v Akrobat Parku Aleše Valenty ve Štítech skoky do vody, v srpnu už počtvrté vyrazila do Austrálie, kde se připravovala na svahu v Perisher Blue. Na podzim pak zvládla dvě soustředění ve švýcarském Zermattu.

Snowboardistka Eva Samková si v létě pomalu začala zvykat na pozici nové hvězdy, do které se dostala svými březnovými úspěchy v italském Valmalenku. Nejdřív tam skončila druhá v závodech Světového poháru a o pár dní později na stejném místě obhájila titul juniorské světové šampionky. Po zimě odpočívala tradičně v koňském sedle, v němž poprvé seděla už ve svých jedenácti letech.

„Plánuju si, že až budu dospělá a vydělám nějaké peníze, tak si koupím koně a budu už jenom jezdit,“ líčila Samková pro svazové stránky.

V létě však odpočinek ustoupil tréninku na italském ledovci v údolí Val Senales. S koučem Markem Jelínkem se Samková zaměřila na trénink skoků i speciální posilování na ramena. Koncem října při oficiální tiskovce Svazu lyžařů pak mladá snowboardistka rozsvítila společnost nejdřív svým tradičním rozpustilým kloboučkem a potom také povedeným sólem na saxofon. Osmnáctiletá dáma ráda poutá pozornost a chce v tom pokračovat i v zimě. Jak svými výsledky, tak populárním knírkem, který si hodlá podle úspěšné tradice znovu nalepovat pod nos. |

Pro reprezentanty sportovního aerobiku z armádního střediska Dukla to nebyl právě šťastný šampionát. Ne že by na mistrovství světa v australském Gold Coast předvedli špatné výkony, jenže okolnosti a verdikty arbitřů je odstavily na vedlejší kolej. Nutno poznamenat, že to hrálo do karet vesměs domácím tanečníkům, kteří patří spolu s Čechy a Finy mezi top představitele této sportovní disciplíny.

Výroky poroty

ZKLAMALY

V individuálních disciplínách mohla slavit medaile jen dvojice Veronika Šindelářová – Pavel Sirotek, která však při obhajobě titulu získala „jen“ bronz za dvěma australskými páry. Po loňském premiérovém prvenství obsadila Denisa Barešová tentokrát páté místo, když stříbro a bronz braly Australanky. Ani Jan Pochobradský nenavázal na loňský titul vicemistra. Zlato a bronz připadly protinožcům, a tak na něj zbylo nepopulární čtvrté místo. Stejně umístění zopakoval i v páru s Tamarou Jiříkovou.

„Jeli jsme na Zlaté pobřeží vyhrát, ale domácí prostředí bohužel sehrálo svou negativní roli. Prvním varováním byl už nestandardní povrch cvičebního prostoru. Protest u organizačního výboru neměl pochopitelně odezvu,“ začal své vyprávění Pavel Sirotek. „S výsledkem nesouhlasíme, ale to je asi tak jediné, co můžeme proti výroku poroty dělat.“

Výkon dvojice měl podle Sirotky stoupající tendenci. „Od základního kola přes semifinále až do souboje o medaile jsme se zlepšovali. Nejdřív jsme byli druhí, ale pak se před nás nepochopitelně dostala i druhá australská dvojice. Prvenství jejich kolegů bereme, ale druhý pár nepředvedl výkon na medaile. Třetí místo by nebylo špatné, pokud by bylo zasloužené. Určitě jsme měli navíc, jenže když se podívám i na ostatní kategorie, tak se ničemu nedivím,“ ulevil si šestadvacetiletý Sirotek, který si se svou životní partnerkou Veronikou

Šindelářovou spravil chuť několikadenním odpočinkem v Gold Coast na bělostných písčitých plážích plných surfařů a prohlídkou proslulých národních parků s klokany a koalami.

Podobný oddechový závěr australského pobytu zvolila i Denisa Barešová, která však předtím musela spolknout hořkou pilulku, když na ní po loňském titulu medaile vůbec nezbyla. Po základním kole byla třetí, ale po semifinále spadla na pátou příčku. „V první polovině roku jsem se potýkala s nemocí, ale do Austrálie jsem už odjížděla relativně zdravá. Jenže na místě jsem dopltila na závodní plochu, která neodpovídala pravidlům. Myslím, že nejsem jediná, komu nevyhovovala. Vůbec jsem si na ni nebyla jistá a, i když jsem ve finále předvedla absolutně nejlepší sestavu, na konečném výsledku se už nic nezměnilo,“ kroutila hlavou.

„Aerobik podobně třeba jako krasobruslení bohužel patří do kategorie sportů, kde má při rozhodování hlavní podíl lidský faktor,“ konstatovala zklamaně třidvacetiletá Barešová, která byla v Austrálii se svojí maminkou, jež je její trenérkou. „Celkově jsem však s letošním rokem spokojená. Vzhledem ke zdravotním problémům jsem dlouho nemohla závodit, a tak svůj výkon hodnotím kladně,“ dodala. |

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková

1

2

3

4

- 1/ Veronika Šindelářová a Pavel Sirotek s medailemi mistrů republiky
- 2/ Denisa Barešová s maminkou-trenérkou
- 3/ Veronika Šindelářová a Pavel Sirotek
- 4/ Denisa Barešová

Dukla je pro mě NOVOU VÝZVOU

Po čtrnácti letech v Olympu u trenéra Josefa Šilhavého cítila, že potřebuje změnu. Diskařka, už několik let česká jednička, Věra Cechlová Pospíšilová proto odešla hledat dřívější výkony a slávu do Armádního sportovního centra DUKLA. Přestoupila do vrhačské skupiny bývalého koulaře Petra Stehlíka, finalisty olympiády v Aténách, jehož svěřenec Ladislav Prášil letos na mistrovství Evropy do 23 let v Ostravě obsadil v kouli páté místo.

Třiatřicetiletá Věra Cechlová po několika letech, kdy na posledních šampionátech končila v síti kvalifikací, se chce nominovat na olympijské hry v Londýně a výkonem se přiblížit ke stupňům vítězů. Dosavadním jejím největším úspěchem je zisk bronzové medaile z Mistrovství světa v atletice 2005 v Helsinkách, osobním rekordem pak hod dlouhý 67,71 metru z roku 2003. Třetí místo obsadila i na juniorském mistrovství Evropy v roce 1999.

V diskařském kruhu pokaždé patřila mezi absolutní elitu, bojovala o medailovou příčku, a tak má na svém kontě ještě několik čtvrtých a pátých míst. „Bramborový“ úspěch přišel i na olympiádě v Aténách 2004, o devět centimetrů skončila bez medaile, metr jí dělil od vítězství.

Na letošním světovém šampionátu v Tegu se cítila dobře, tréninky byly bez problémů, přesto jí postup do finále zase nevyšel. „Byla jsem hodně zklamaná. Snažila jsem se v každém hodu ze sebe vydat co nejvíc, ale hrozně jsem bojovala s tím, abych vůbec udržela disk

v ruce. Klouzalo mi to už do nášvihu. Moc mě to mrzelo, protože na ten závod jsem se poctivě připravovala. Že budu třiadvacátá, jsem si nepředstavovala.“

Na Julisce se chce zlepšit i fyzicky a je spokojená, že ve skupině trenéra Stehlíka je jedinou ženou mezi čtyřmi muži: „Chlapi jsou k sobě tvrdší, což potřebuju. Dukla je pro mě novou výzvou, ráda bych prolomila kvalifikace i medailový půst.“

Věra Cechlová Pospíšilová

Narozena: 19. listopadu 1978
v Litoměřicích

Oddíl: od 1. 11. 2011 v Dukle Praha

Trenér: Petr Stehlík

Disciplína: disk

Osobní rekord: 67,71 m (2003)

Maximum 2011: 63,40 m

Úspěchy:

1997: MEJ – 8. místo

1997: MEJ (koule) – 12. místo

1999: ME 22 – 3. místo

2001: MS – 7. místo

2002: ME – 4. místo

2003: MS – 5. místo

2003: Ranking IAAF – 1. místo

2004: OH – 4. místo

2005: MS – 3. místo

2006: ME – 7. místo

2007: MS – kvalifikace

2008: OH – 5. místo

2009: MS – kvalifikace

2010: ME – kvalifikace

2011: MS – kvalifikace

Věra Cechlová

Text a foto: Ivana Roháčková

S úspěchem se vrátila výprava kanoistů Dukly z mistrovství světa v maratonu, které se koncem října konalo v Singapuru. V areálu, ve kterém se každý rok jezdí závody formule 1, vybojovali bronzové medaile v seniorské kategorii kajakáři Jakub Adam a Michael Odvárko (K2) a Anna Adamová (K1). Bronz získali také junior Jakub Špicar spolu s Patrikem Kučerou (K2). Kanoista Václav Dubský skončil šestý.

Tři bronzy z horkého Singapuru

mistrovství světa

Přímo v jedné z tribun, kde se v Singapuru jezdívá slavný noční závod formule 1, si tentokrát své lodě rozložili kanoisté.

„Je to krásné závodíště v centru Singapuru, v přístavu, kde se jezdí okruh formule 1. V tribuně bylo vybudované zázemí, šatny, krákorce na lodě, jídelna,“ popisuje reprezentant Michael Odvárko. „Součástí areálu je i fotbalové hřiště s umělou trávou na velkém mole, přes které byl udělaný přeběh.“

V netradičních kulisách závodil reprezentační tým, do něhož patřilo i pět členů Dukly. Všichni se museli vyrovnat s nepříjemným horkem.

„Horko byl hlavní dojem. Závod jsme jeli přímo přes poledne a takové horko jako tam jsem při závodě ještě nezažil,“ říká Odvárko. „Na kanálu také hodně jezdily lodky s turisty i organizátory. V Singapuru mají striktní pravidla, podle nichž nikdo nesmí na loď bez plovací vesty. V prostoru přístavu jsme dostali výjimku, ale o to víc nás hlídaly čluny, které dělaly vlny.“

Přes všechny potíže ale závodníci armádního klubu uspěli a vybojovali hned tři bronzové medaile.

Již první den se radoval deblkajak Jakub Adam – Michael Odvárko, který se až do posledního kilometru držel v boji o zlato spolu se Španěly a Francouzi.

„Závod se rozhodl na posledním přeběhu. Těsně před ním španělská posádka nastoupila a do posledního úseku vyjela první. My jsme nasedali jako druzí, ale Francouzi nás záhy dojeli a ve sprintu jsme jim podlehli,“ líčí Odvárko. „V cíli jsme byli spokojeni. Byl to velice těžký závod.“

Povedený boj absolvovala také kajakářka Anna Adamová, která se po startu dostala do vedení a chvíli táhla desetičlennou skupinu.

„Potom se trošku propadla. Nastoupily Maďarka a Italka a oddělily se. Anča byla ve stíhací skupině a snažila se udávat tempo. Italku se jí už dojet nepodařilo, ale na posledním

přeběhu zaútočila, ostatním ujela a dojela si pro třetí místo,“ vypráví Odvárko.

Se štěstím se k medaili dostal i juniorský deblkajak Kučera-Špicar, který už letos v létě triumfoval na trati 1 000 metrů na evropském šampionátu a na mistrovství světa v rychlostních disciplínách skončil čtvrtý.

„Kluci měli ze sprinterského mistrovství světa dobrou reputaci, soupeři se jich celkem báli. Lodě proti nim spolupracovaly, takže oni nemohli odpočívat,“ říká Odvárko. „Na posledním přeběhu už neměli sílu a dojžděli do cíle jako čtvrtí. Metr před cílem se ale cvakla norská posádka a kluci dostali darem třetí místo.“

Kanoista Václav Dubský dojel šestý. I on mohl být spokojen. Zvlášť když v závěru předjel Maďara Attilu Vajdu, dvojnásobného mistra světa a olympijského šampiona z Pekingu. |

Text: Rudolf Vojtěch
Foto: Ivana Roháčková

1

2

1/ Michael Odvárko
2/ Anna Adamová

Dva bronzové kovy v bodovacích závodech byly jedinými českými medailemi na říjnovém mistrovství Evropy v dráhové cyklistice. V nizozemském Apeldoornu se o ně postarali zkušení jezdci pražské Dukly Milan Kadlec a Jarmila Macháčová. Oba však nemohou v této disciplíně pomýšlet na olympijské vavříny, neboť bodovačka z programu nadcházejících her v Londýně vypadla.

Medailisté bronzy z bodovačky v olympijské kovy nepřetaví

Sedmatřicetiletý Kadlec premiérovým vavřínem v evropské konkurenci obhájil bronz z loňského mistrovství světa v Dánsku. „Na bodovačku se specializují posledních deset let. Jde o maximální nasazení během čtyřiceti kilometrů, což trvá zhruba tři čtvrtě hodiny,“ uvedl závodník, který přiznal, jak mu s každým rokem mírně ubývá absolutní rychlost. „Musím ji nahrazovat taktikou, a ta mi pořád dovoluje rvát se o vítězství,“ pokračoval ostřílený harcovník, jenž úspěšně kombinuje dráhu se silnicí.

Jeho snahou je v bodovačce dostat soupeře pod tlak. „Usiluji o to, aby udělali chybu,

a já využít svých zkušeností. Nastoupím třeba po bodovaných kolech v okamžiku, kdy si protivníci potřebují odpočinout. Rychlejší dráhaři totiž obvykle při spurtech vydají víc sil než pomalejší. Právě tam je šance zaútočit a závod si režírovat podle svého,“ prozradil.

Jeho taktika v Apeldoornu slavila úspěch. Společně s pěti dalšími cyklisty předjel zbývající rivaly o jeden okruh. Získal tak dvacetibodovou bonifikaci a pak už přidával další body. „Povedlo se mi vyprovokovat rozhodující únik. Našel jsem správný moment, což se mi poslední dobou daří. Je to o zkušenostech, ale

samozřejmě i o výkonnosti,“ připomněl cyklista, který sedm let závodil profesionálně v Itálii a ze silnice si přinesl ohromný základ.

Takřka dráhařskou specialistkou je naproti tomu Jarmila Macháčová. Dokázala uspět v bodovačce na 25 kilometrů, která měla velice dramatický průběh. Závodnice Dukly začala sbírat body až ve druhé polovině závodu a o zisku medaile rozhodla vítězstvím v závěrečném spurtu. „Byl to hodně vyrovnaný souboj. Nikomu se nepodařilo ujet o kolo, ale protože jsem na stejné dráze získala na mistrovství světa v roce 2011 stříbro, věřila jsem, že ani tentokrát nevyjdu naprázdno,“ přiznala pětadvacetiletá cyklistka.

Bodovací závod z olympijského programu úplně nevypadl, ale stal se součástí omnia. „To už není nic pro mě. Tak všestranný jezdec, abych dokázal skloubit svou specializaci s pěti dalšími disciplínami, zase nejsem. Měl bych problémy hlavně s kilometrem a s letným kolem. V nejlepším případě bych mohl bojovat o desáté místo,“ konstatoval Kadlec, který přitom na OH v Aténách skončil v bodovacím závodě pátý. Jeho slova potvrdila i úspěšná kolegyně. „Není možné se přeorientovat na všechny disciplíny omnia,“ dodala. |

Text: Milan Novotný
Foto: Ivana Roháčková a Jan Kopač

Kostelecký: Byl to nejskvělejší rok

V brokové olympijské disciplíně trap letos vybojoval královéhradecký střelec David Kostelecký na světovém a evropském šampionátu čtyři medaile. Nikdy jich tolik v jedné sezoně nezískal. V olympijských disciplínách byl letos z českých střelců nejlepší.

Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková

Kam byste ve svojí kariéře zařadil sezonu 2011?

Určitě hodně vysoko, patřila k mým nejlepším. Získal jsem stříbrné medaile v individuálních závodech na mistrovstvích světa i Evropy, k tomu evropské týmové zlato a světové stříbro. Svým způsobem je tahle sezona pro mne výš než zlatá olympijská 2008.

Zkuste vybrat tu nejcennější z letošního medailového kvarteta.

Individuální stříbro ze světového šampionátu, protože bylo v kariéře první seniorské z mistrovství světa.

Kdy pro vás začne olympijská sezona?

Na přelomu ledna a února bych rád odjel na soustředění do tepla, kde bych mohl střílet potřebné objemy. Vzhledem k situaci v Egyptě byl začátek Světového poháru posunut, což docela vítám. Počet závodů budu teprve upřesňovat, ale určitě mne bude nejvíc zajímat dubnový Světový pohár na olympijské střelnici v Londýně. Vrcholem sezony bude pochopitelně obhajoba zlaté medaile z Pekingu, pokud budu do Londýna nominován.

Vy jste sice nevystřílel přímo účastnické místo, ale na obou šampionátech jste obsadil druhá místa, za která byste ho bral.

O nominaci rozhodne státní trenér a vedení svazu. Já mohu udělat jediné, střílet dál takové výsledky, které by mě k nominaci opravňovaly.

Jaký pro vás byl končící rok mimo střelnici?

Nejskvělejší v životě! V březnu se nám narodil syn Denis. Společně s manželkou Lenkou jsou pro mne opravdovým a nejcennějším zlatem. Mají úžasný vliv i na moje střelení, o čemž svědčí ty čtyři medaile.

Manželka Lenka také střílí, pod dívčím jménem Barteková léta úspěšně reprezentovala Slovensko. Narození syna znamená konec kariéry?

Vůbec ne! Lenka střílí, kdykoliv je to možné. U nás v Holasících máme střelnici. V létě byla i na závodech a já jsem dělal chuť. Přebaloval, krmil... Užival jsem si to. Když trénujeme společně, Denis má speciální sluchátka, která mu netlačí na hlavičku, takže u toho našeho praskání spokojeně spinká. Rodinu si maximálně užívám, protože když si s Denisem hraju a jsme všichni spolu, báječně si vyčistím hlavu. U toho človíčka, když se na vás směje, naprosto jasně pochopíte, jaké jsou skutečné hodnoty života. A jeho úsměv je i největší vzpruhou v závodech, i když se dívám třeba jen na fotku v mobilu. |

Předsedovo ohlédnutí

S blížícím se koncem roku přichází čas bilancovat. O stručné zhodnocení činnosti TJ Dukla Praha za poslední období jsem proto požádal jejího předsedu PaedDr. Jiřího Šimice.

TJ Dukla Praha nyní sdružuje třináct sportovních oddílů a odbor přátel. V nedávné době byly nově zařazeny oddíly šachu a zdravotně postižených a připravuje se přijetí oddílu triatlону, který bude zaměřen především na mládež do 18 let. Poslední statistika uváděla, že TJ má 2 500 členů, z toho 35 % do 18 let.

Jsmo rádi, že se nám daří prezentovat TJ jako partnera ASC DUKLA zaměřeného především na mládež a na výkonnostní sport a že velkou částí veřejnosti, především v Praze 6, je TJ již takto přijímána. Pro nosné mládežnické oddíly se podařilo získat řadu kvalitních trenérů a současný počet dětí je již na samé hranici kapacit sportovišť na Julisce. Mimořádně pozitivně vnímáme letní denní tábor na Julisce „Sportuj s TJ Dukla“, který iniciovali a zabezpečují právě mladí trenéři a na němž se děti seznamí se sportovními aktivitami jednotlivých oddílů. Zástupce oddílů se též povedlo více zapojit do grantových programů jak z MHMP, tak ÚMČ Praha 6. Jedná se skutečně o práci mladých lidí, kteří přicházejí s různými nápady a realizují je. Důležitou záležitostí, již se nám podařilo dotáhnout, byla i registrace a ochrana značky Dukla.

Jsou však věci, jež se realizovat nepodařilo. Široké veřejnosti jsme bohužel dosud jednoznačně neobjasnili rozlišovací hranici mezi TJ Dukla Praha, FK Dukla Praha či ASC DUKLA, co

je to občanské sdružení, kdo je a kdo není profesionální sportovec, proč jeden je a druhý není vojákem z povolání či komu patří Juliska a další sportoviště. Není uspokojivě vyřešen problém prodeje suvenýrů, máme „neživé“ internetové stránky, oddíl tenisu, v němž by byl potenciál pro mládež, v podstatě nemá kde hrát a některým oddílům se do výchovy mládeže moc nechce, ačkoliv by mohly.

Velmi kladně hodnotíme spolupráci mezi TJ a ASC. Možnost realizovat většinu našich aktivit v prostorách a sportovištích střediska vnímáme jako úžasnou výhodu, dvojnásob při současném podfinancování sportu. Důležitá je i přímá návaznost amatérského sportu na vrcholový; to je motivující činitel, protože kdo z těch nejmladších sportovců by nechtěl být jako ti z ASC, kteří získávají na mezinárodních soutěžích a olympiádách medaile? Vedle toho však TJ řeší třeba přestupy talentovaných sportovců do střediska, a to po formální i po finanční stránce, a úhrada příslušných částek je pro některé oddíly značnou zátěží. TJ zajišťuje též pořadatelství mnohých domácích soutěží právě ve spolupráci se střediskem.

Největším problémem, s nímž se v současné době TJ potýká, je jednoznačné financování, a to nejen sekretariátu, ale i nájmu, sportovních akcí a materiálu, promomateriálů nebo webu. Řešíme i pružné a efektivní zvládnutí

prodeje suvenýrů a zajištění sportovišť pro oddíly, které si budou nuceny kvůli rekonstrukci Julisky najmout dočasné tréninkové prostory. Přitom se musíme obejít bez dotací, takže jsme zvýšili členský příspěvek a dál prostě musíme šetřit, třeba i na odměnách, protože jinde v podstatě nemáme kde.

Hlavní prioritou činnosti TJ a jejich oddílů zůstává sportovní příprava mládeže. Pokud totiž ještě někdy dojde k přerozdělování financí buď ze strany státu, nebo z daňových výnosů loterijských společností, bude jedním z hlavních kritérií zcela jistě počet registrovaných dětí a mládeže.

TJ se pravidelně zúčastňuje akcí prezentujících občanská sdružení se zaměřením na sport a další aktivity v Praze 6, například Ladronka-festu, Brány volného času dokořán či vánočních benefičních akcí. TJ též pravidelně oslovuje ÚMČ Praha 6 nejenom v grantovém programu, ale i při různých formách partnerství při pořádání akcí. Jedná se o již dlouhodobě navázaný vztah, kterého si velmi vážíme. |

1 a 2/ Na stadionu Juliska se buduje
vyhřívavý trávník
3/ Jiří Šimice

1

2

3

Text: Pavel Nekola
Foto: Ivana Roháčková

Purdjaková: *Ja a profička?* **Vylúčené!**

Američanka Lenda Murrayová je najúspešnejšia profesionálna kulturistka histórie. V zbierke má osem víťazstiev na prestížnej súťaži Miss Olympia. Rovnaký počet svetových titulov, ale na amatérskej scéne, nazbierala Slovenka Jana Purdjaková. Takou pozoruhodnou bilanciou sa okrem 35-ročnej členky VŠC DUKLA Banská Bystrica nemôže pýšiť nik. Zatiaľ posledné zlato získala v nedeľu v srbskom Novom Sade. Kategóriu do 55 kg vyhrala s veľkým 19-bodovým náskokom.

S veľkou prevahou ste získali ôsmy titul. Dokážete sa z vecí, ktoré mnohí považujú už za samozrejmosť, ešte tešiť?

Samozrejme! Byť najlepšia na svete je príjemné. Najväčšiu radosť som mala z titulu absolútnej majsterky sveta, druhého v kariére. Tešila som sa o to viac, že som zdolala mohutnú 80-kg Ninu Löbardtovú.

Máte po vyše pätnástich rokoch v absolútnej špičke pred pretekmi trénu?

Trénu nie, skôr veľký pocit zodpovednosti. Uvedomujem si, že všetci odo mňa očakávajú už len dobrý výsledok.

Ku ktorému z ôsmich titulov majsterky sveta ste sa dopracovali najjednoduchšie?

Ťažko jednoznačne povedať. Všetko závisí od formy. Ak je vynikajúca, aj cesta k titulu je jednoduchšia. Tohtoročný je jeden z tých

ľahšie vybojovaných. Ale boli šampionáty, napríklad v rokoch 2004 a 2005, keď som vyhrala len veľmi tesne o bod či dva. Od roku 2007 však stále víťazím s veľkým, 10 až 30-bodovým, náskokom.

Na ktorý z tucta vašich svetových šampionátov máte najhoršie spomienky?

V roku 2006 som skončila druhá za Litovčankou Cepurniene. Vtedy som na tréningu akoby prepálila tempo a na preteky som prišla vyčerpaná. To sa výrazne odzrkadlilo v prezentácii na pódiu. Nebola som sklamaná z výsledku, ale zo seba, že som si to neustrážila.

Ktorý výsledok kariéry si ceníte najviac?

Prvenstvo na Svetových hrách v Kao-siungu na Taiwane pred dvoma rokmi. Je to vlastne taká olympiáda v neolympijských športoch.

Nevyzerá to tak, že by ste chceli ešte skončiť. Trúfate si zaokrúhliť počet zlatých medailí z MS na desať?

Zo žartu hovorím, že chcem jedenásť titulov, keďže som sa narodila jedenásteho júna. Kariéru plánujem ukončiť približne v 39 rokoch, takže mi to vychádza aspoň na jedenásť zlatých.

Už roky ste jasná svetová jednotka. Máte vôbec nejaké slabiny?

O nedostatkoch by vedel najlepšie porozprávať môj tréner Ľuboš Čapka. Vlani mi skritizoval chrbát a aj teraz v Novom Sade, len čo som zišla z pódia, mi zvestoval, že sa mu nepozdával vrch tela – ramená a prsia.

V čom sa ukrýva tajomstvo vašej kulturistickej dlhovekosti?

Predovšetkým v pravidelnom tréningu a prísne dbám na životosprávu. Už tri dni po MS sa pustím znovu do prípravy, lebo ja potrebujem stále trénovať. Trénujem dvakrát denne, šesťkrát v týždni. A hmotnosť si vôbec nepúšťam nahor.

Čo vás po toľkých rokoch drží stále pri tomto náročnom športe?

Kulturistika je môj životný štýl a zároveň moje živobytie, keďže som zamestnaná vo VŠC DUKLA Banská Bystrica.

Nikdy ste sa nepohrávali s myšlienkou, že už stačilo a je načas ukončiť kariéru?

V poslednom období nie, ale keď som bola mladšia, občas sa stalo, že som sa chcela na všetko vykašľať – najmä po nejakom neúspechu. Ale po piatich minútach hnevu som si to vždy rozmyslela.

Existuje niečo, čo na kulturistike vyslovene neznášate?

Natieranie farbou a výrazné líčenie. Cítim sa vtedy, ako keby som bola špinavá. Toto je jediné, čo nemusím. Ale viem, že je to potrebné, inak by krásna tela na pódiu nevynikla.

Viacere úspešné amatérky prešli k profesionálkam. Vy však odchod už roky striktno odmieta. Prečo?

Po prvé: ako profička by som nemohla ostať v DUKLE a prišla by som o vynikajúce podmienky. Po druhé: s mojou nízkou hmotnosťou 54 – 55 kíl by som sa nepresadila, keďže profesionálky súťažia v jedinej kategórii bez rozdielu

PURDJAKOVEJ MEDAILY:

SVETOVÉ HRY – zlato (2009), bronz (2001)
 MAJSTROVSTVÁ SVETA – zlato (2000, 2003, 2004, 2005, 2007, 2008, 2010, 2011),
 striebro (2002, 2006)
 MAJSTROVSTVÁ EURÓPY – zlato (1997, 2009), striebro (2001)

1/ Jana Purdjaková
 2/ Slovenská výprava

Text: Gabriel Bogdányi (Dennik Šport)
 Foto: archív Jany Purdjakovej

hmotnosti a väčšina z nich sú vyše 70-kilové baby.

Naozaj sa nikdy v budúcnosti nemôže stať, že Janu Purdjakovú uvidíme medzi profíčkami?

Je to absolútne vylúčené, to naozaj nepripadá do úvahy.

Skúste odhadnúť, kde asi by ste sa s novosadskou formou pohybovali vo výsledkovej listine prestížnej Miss Olympia 2011...

Úprimne? S mojou hmotnosťou niekde na samom konci. Ja mám súťažnú 54 kg a najlepšie profíčky 75 čistej svalovej hmoty. S nimi sa ja nemôžem porovnávať. Súperiť s nimi rovnocenne je naozaj nereálne.

Máte ešte nejaký nesplnený športový sen?

Nemám. V kulturistike som dosiahla všetko – vyhrala som Svetové hry, MS i ME, v jednotlivcoch aj pároch.

A mimošportový?

Môj veľký sen je mať vlastné fitnesscentrum. Myslím si, že to nebude trvať veľmi dlho a splní sa mi.

Nepáčia sa jej veľké baby

Pre Janu Purdjakovú je síce kulturistika životný štýl, ale vôbec sa jej nepáčia obrovské svalnaté profesionálky. „Ja som jednoznačne za elegantné a symetrické pretekárky, ktoré si zachovávajú svoju ženskosť. Medzi profíčkami ich v súčasnosti už veľa nenájdete. Imponovali mi hviezdy minulosti Cory Eversonová či Lenda Murrayová, no a páčila sa mi aj Češka Jitka Harazimová. |

jana purdjaková

BYL ZÁSTUPCEM

Emila Zátopka

osobnost

Nepoznal atmosféru olympijských her a z velké mezinárodní soutěže si nepřivezl žádnou medaili. Přesto díky své bohaté a velice úspěšné činnosti v našem armádním klubu se v kronice Dukly zařadil Aleš Poděbrad mezi osobnosti. Protože 23. prosince oslaví významné jubileum – 85. narozeniny, k němuž mu co nejsrdečněji blahopřejeme a přejeme především hodně zdraví do dalších let, připomeňme si aspoň to nejzajímavější z jeho dosavadního života.

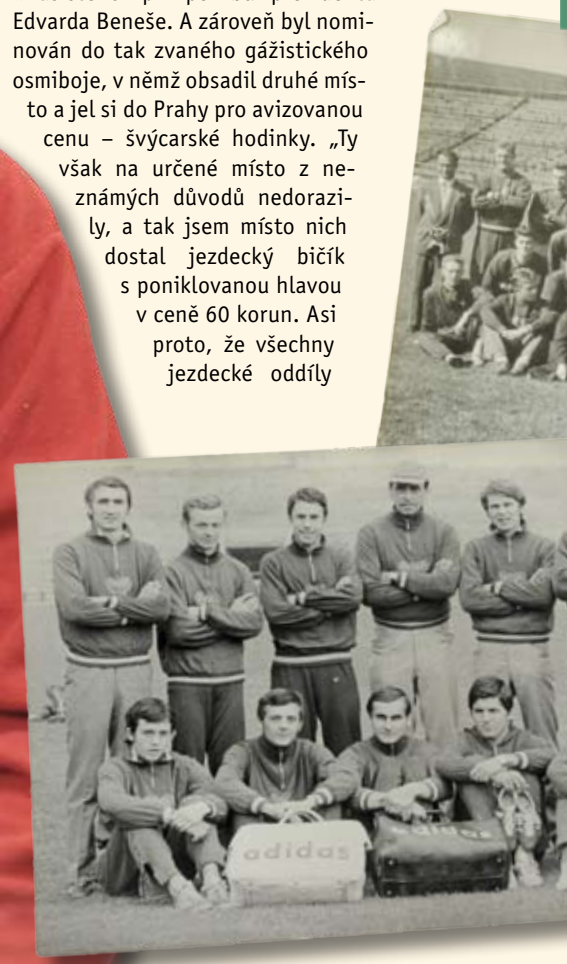
Narodil se v Mohelnici na severní Moravě, což za druhé světové války bylo německé území. V roce 1933 se s rodiči a sourozenci přestěhoval do Olomouce, kde jeho otec, jako ruský legionář, pracoval na ředitelství Československých drah. Ještě za protektorátu Aleš vystudoval obchodní akademii, ale v roce 1944 neunikl totálnímu nasazení. „Pracoval jsem v lakovně továrny na leteckou výrobu. Nebylo to pro mě v 17 letech nic snadného, ale po roce tato řehole naštěstí skončila. Později, při možnosti přihlásit se o finanční pomoc, nám bylo sděleno, že jsme žili doma a měli se tedy dobře,“ vrací se do období svého mládí.

Vydařená premiéra v Opavě

V žákovských letech chodil do Sokola a jeho velkou životní láskou se stala atletika. Brzy se dočkal i svého prvního velkého úspěchu: radoval se z titulu dorosteneckého mistra Moravy v běhu na 60 metrů. V roce 1946 maturoval a hned začal studovat na Vojenské akademii v Hranicích. „V těchto poválečných letech byla obrovská nouze o potraviny. Často jsme se prali o kousek koňského masa. Přesto intenzivní trénink mně přinesl ovoce, dostal jsem se do dobré formy, která mi otevřela cestu do tehdy známého a všestranného klubu ASO Olomouc. Na dobře obsazených závodech v Opavě jsem zvítězil v běžích na 200 i 400 metrů,“ vzpomíná na svoji vydařenou premiéru.

Místo hodinek dostal bičík

Když se stal příslušníkem 6. pěšího pluku Hanáckého, tak byl v roce 1948 určen k asistenci při pohřbu prezidenta Edvarda Beneše. A zároveň byl nominován do tak zvaného gážistického osmíboje, v němž obsadil druhé místo a jel si do Prahy pro avizovanou cenu – švýcarské hodinky. „Ty však na určené místo z neznámých důvodů nedorazily, a tak jsem místo nich dostal jezdecký bičík s poniklovanou hlavou v ceně 60 korun. Asi proto, že všechny jezdecké oddíly

byly v té době v celém Československu zrušeny," směje se Aleš ještě dnes s trpkým dodatkem, že tato cesta ho stála 800 korun.

Stal se členem ATK Praha

Ještě téhož roku byl přemístěn do Šumperku, kde se stal svědkem nemilosrdných razíř tehdejšího režimu. „Někteří mladí důstojníci byli z politických důvodů posíláni do kriminálu. Já jsem se však soustředil jen na atletiku," přibližuje období, v němž v září 1949 dostal povolávací rozkaz do Prahy, na záměcku v Chuchli se sešel se sportovci z dalších oddílů a získal členství v ATK Praha.

Největší hvězdou atletického oddílu tohoto Armádního tělovýchovného klubu byl Emil Zátopek, v té době už ozdobený zlatou a stříbrnou medailí z olympijských her v Londýně. Byli tam však i další vynikající atleti, například koulař Jiří Skobla, chodec Josef Doležal či oštěpařka Dana Zátopková-Ingrová. „Ubytování jsme byli v tribuně sletového stadionu na Strahově společně s veslaři, ragbisty a vzpěrači. Stravovali jsme se v hotelu Savoy na Pohořelci a cestou za pochodu v tvaru se k obveselení veřejnosti zpívalo. Tréninkům velel Zátopek a já byl určen jako jeho zástupce. Emil měl však skoro každý den velice bohatý program, takže pomyslné žezlo vlády jsem po něm přebíral velice často," připomíná nevšední spolupráci s touto legendou českého sportu.

Voják, nebo sportovec?

Aleš Poděbrad už krátce po vstupu do ATK vytvořil československý rekord v běhu na 400 metrů, který pak držel tři roky. Získal celkem osm domácích titulů v jednotlivcích či ve štafetě, byl nominován na 15 mezistátních utkání a v roce 1950 se zúčastnil mistrovství Evropy v Bruselu. „Byl jsem na této první velké atletické akci vyjukáný jako zajíc. Přepálil jsem začátek a byl za to potrestán vyřazením už v rozběhu," nešetří zklamáním při tomto ohlédnutí.

S rozpaky se pak vrací k tréninkovým podmínkám v první polovině padesátých let. „Nebylo jasné, zda jsme vojáci, nebo vrcholoví sportovci. Každodenní náplní dopoledních hodin byl totiž vojenský výcvik, k tréninku jsme byli uvolněni až odpoledne. Neexistovaly haly, a tak jsme se připravovali pod širým nebem za velkého vedra i drsné zimy. A navíc na škváře, kterou teprve v roce 1973 nahradil tartan. To se vůbec nelíbilo mým achilovkám, takže v roce 1956, v necelých třiceti letech, jsem závodní činnost ukončil," uzavírá období své sportovní kariéry.

Čtyři roky hlavním trenérem

V roce 1950 došlo k reorganizaci v celé oblasti vojenské tělovýchovy. O dva roky později vznikl po ATK Ústřední dům armády a v dubnu 1956 Dukla, která se pak o dva roky později přestěhovala z kasáren na Pohořelci do současné budovy v Dejvicích. A Poděbrad, absolvent Fakulty tělesné výchovy a sportu, hned převzal skupinu sprinterů, v níž byli postupně Váňa, Demeč, Štefek, Kynos, Slanina, Mandlík a další.

„Podmínky pro přípravu se už zlepšily. Výcvik byl jen jednou týdně, začalo se trénovat dvoufázově a veliteli se stali vynikající sportovci, například Skobla. Já jsem byl čtyři roky ve funkci hlavního trenéra. Při horším počasí jsme využívali tělocvičnu nebo strahovskou jízdárnu," vzpomíná na svá první trenérská léta.

Radost z Odložilova stříbra

Se svými svěřenci získal celkem 34 mistrovských titulů a pod jeho taktovkou vytvořili 15 československých rekordů. Mezi největší úspěchy řadí z roku 1971 evropský primát štafety na 4x 100 metrů

ve složení Kříž, Demeč, Kynos, Bohman. Velice ho potěšilo i jinak nepopulární čtvrté místo tohoto kvarteta, v němž jen Kříže vystřídal Matoušek, na olympijských hrách o rok později v Mnichově. Z jednotlivců mu pak udělal obrovskou radost Josef Odložil stříbrnou medailí v běhu na 1 500 metrů na olympijských hrách v roce 1964 v Tokiu. „Původně se do užší nominace nevešel, ale všiml jsem si jeho skvělé formy a do výpravy se mi ho podařilo s dost velkými obtížemi až na poslední chvíli přece jen protlačit," říká ještě dnes s pocitem úlevy.

Světla i stíny

V období 1981–1986 pracoval v Dukle jako náčelník štábu. „Bylo to příjemných pět let mého života před odchodem do důchodu, i když modrou oblohu někdy zakrývaly mraky. Někteří političtí pracovníci se mi totiž moji práci snažili znepřijemňovat. Poučovali mě, jak mám své svěřence vychovávat a politicky vzdělávat. Musel jsem podávat hlášení o nastoupení atletů k tréninku a podobné hlouposti. Podmínky k přípravě byly tehdy už výborné, ale odbornost v různých oblastech naší činnosti nebyla na prvním místě, což se mi samozřejmě nelíbilo a několikrát jsem vystoupil proti nespravedlnosti, kterou nesnáším," zdůrazňuje s odstupem mnoha let.

Deset let v sauně

Hned po oslavě 60. narozenin odešel do důchodu, ale pracovat nepřestal, brzy se stal šéfem sauny na Julisce. „Bylo to krásných deset let ve spolupráci s Josefem Doležalem. Museli jsme tam být už v pět hodin ráno a přijímali i osobnosti ze sportovního, uměleckého a vojenského života. Cestu k nám našli dokonce i ruští generálové. V roce 1997 jsem však musel po nemalých zdravotních problémech v naší rodině odejít," naznačuje určité komplikace, které se později změnilly v tragické události.

Starosti o nemocnou manželku

Alešova žena měla nejprve autohavárii a potom se vážně zranila na chatě po pádu z balkonu. Tři týdny ležela v nemocnici v bezvědomí a už řadu měsíců je v rehabilitačním středisku na Kladně. „Ještě předloni jsem aspoň jednou týdně chodil plavat, abych si udržel dobrou fyzickou kondici. Teď jezdím někdy i obden za manželkou, takže mé stáří se prolévá se starostí o ní i s určitou beznadějí. Velice si vážím každé příjemné chvíle a mezi ně patří i vstřícnost současného vedení Dukly, které mně usnadňuje život poskytováním obědů v jejich jídelně. Ještě více to upevňuje můj pevný vztah k tomuto klubu, který trvá už od roku 1948," dodává Aleš Poděbrad. |

Text: Jaroslav Pešta

Foto: Ivana Roháčková a archiv Aleše Poděbrada

1
V Míčovně Pražského hradu 10. října 2011 podepsal předseda Českého olympijského výboru Milan Jirásek při slavnostním přijetí u prezidenta republiky Václava Klause přihlášku českého týmu na hry XXX. olympiády.

Přihlášení na olympiádu do Londýna

V Ve zvacím dokumentu, který podepsal také prezident MOV Jacques Rogge, se mimo jiné uvádí: „Mezinárodní olympijský výbor si pokládá za čest pozvat Český olympijský výbor k účasti na hrách XXX. olympiády v Londýně ve Velké Británii.“ Prezident Václav Klaus zároveň odeslal Jacquesi Roggovi průvodní dopis.

Česká republika se tak oficiálně přihlásila na olympijské hry konané v příštím roce. Do zahajovacího ceremoniálu zbývá 290 dní. Do švýcarského Lausanne, sídla MOV, musela být přihláška doručena do 28. října 2011.

Slavnostního podpisu se za resort MO zúčastnil náměstek ministra obrany Michael Hrbata, ředitel ASC DUKLA plukovník Jaroslav Přiščák, 35 sportovců Armádního sportovního centra DUKLA, kteří se kvalifikovali, splnili limity či jsou kandidáti účasti na LOH 2012, a jejich 14 trenérů. V Míčovně se tak s prezidentem Klausem setkali i olympijský vítěz z Atén 2004 desetibojařský rekordman Roman Šebrle, zlatý střelec z Pekingu 2008 David Kostecký, stříbrná střelkyně z Atén Lenka Marušková, stříbrní z Pekingu a bronzoví z Atén deblkanoisté Jaroslav Volf a Ondřej Štěpánek či letošní mistr světa biker Jaroslav Kulhavý.

Olympijské hry se uskuteční od 27. července do 12. srpna 2012. Nyní má Česko pro Londýn zajištěno 32 účastnických míst, odhaduje se, že ve výpravě by mohlo být 130 až 150 sportovců.

- 1/ Prezident Václav Klaus a předseda ČOV Milan Jirásek při podpisu dokumentu
2/ Kanoisté Volf a Štěpánek, moderní pětibojáři Dianová, Grolichová a Polívka, uprostřed ředitel ASC DUKLA Jaroslav Přiščák
3/ Jaroslav Přiščák s Lenkou Maruškovou
4/ Náměstek ministra obrany Michael Hrbata (zcela vlevo), Kateřina Neumannová (zcela vpravo) a hosté slavnostního podpisu

Text a foto: Ivana Roháčková

Fotbalisté Dukly v lize překvapují

Někteří pravověrní dukláci sledovali vstup fotbalistů Dukly do nejvyšší soutěže s obavami. V kádru nováčka jsou převážně ligově nezkušení fotbalisté, navíc odešel kanonýr Dani Chigou. Po podzimu však vládne na Julisce spokojenost. Dukla si vede lépe, než se čekalo, a pohybuje se ve středu tabulky.

S „S podzimním bodovým ziskem jsme vcelku spokojeni. Samozřejmě bodů mohlo být i víc, ale nováček to má v nejvyšší soutěži vždycky těžké. Máme mladé a ligově nezkušené mužstvo, pochopitelně s výjimkou Patrika Gedeona a Honzy Vorla. Pro nás je důležité, že jsme bodovali hlavně v domácích zápasech a s týmy, které by měly být našimi konkurenty v boji o záchranu. Pohybujeme se v poklidných vodách středu tabulky. Přivezli jsme i hodně bodů z venku, což je také velmi důležité,“ liboval si trenér Dukly Luboš Kozel.

Než v roce 2009 přišel na Julisku, působil jako asistent v Liberci, takže ho prý v nejvyšší soutěži nic nepřekvapilo... „My jsme si z počátku vybírali daň z ne zkušenosti, ale ta doba netrvala dlouho, mužstvo si rychle zvyklo, především mladí kluci, kteří neměli žádné ligové starty. Naopak ve druhé části podzimu jsme sami začali vystrkovat růžky,“ říkal spokojeně.

„Kdyby nám někdo řekl před sezonou, že budeme mít tolik bodů, nevěřili bychom. Rozdíl mezi první a druhou ligou je velký a my jsme s tím měli problémy, než si nejvyšší soutěž kluci osahali a poznali, že se v ní dá také hrát,“ přidal se kapitán mužstva Patrik Gedeon.

Do ligových bojů vede poměrně mladé mužstvo, jehož věkový průměr v podstatě „kází“ on a třiatřicátník Jan Vorel. „Šéfovat tohle mladé mužstvo je super. Hodně si cením u kluků toho, že když se mi v některém zápase nedařilo, vzali odpovědnost na sebe a úžasně ho odmakali,“ složil poklonu spoluhráčům.

Trenér Kozel nerad chválí, ale nejpříjemnější překvapení přeci jenom prozradil. „Marek Hanousek potvrdil, že v sobě má velký potenciál. V lize se zadaptoval nejrychleji ze všech hráčů a dokázal se prosazovat i střelecky, což ho vyneslo do reprezentační jednadvacítky.“

Dukla překvapovala soupeře ofenzivním fotbalem, na který se i dobře koukalo, což ocenili také diváci, kterých chodilo víc, než v dobách silné Dukly z osmdesátých let.

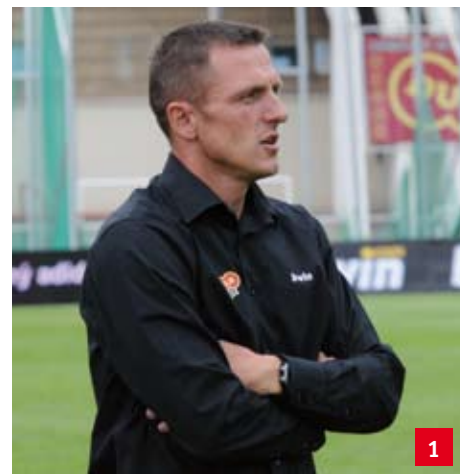
Trenér Kozel prozradil, že si přál mít po podzimu na kontě tolik bodů, aby jejich součet začínal dvojkou. „Takový počet dává klid pro zimní přípravu a vytváří příjemný polštář pro jarní boje. Na záchranu zpravidla stačí třicet bodů, což je meta, která je velmi blízko. Jakmile ji dosáhneme, můžeme hrát bez psychického tlaku,“ vysvětlil svoji matematiku.

„Nejpříjemnějším překvapením bylo vítězství v Liberci, které zprvu nikdo nečekal, ale my jsme si ho svým výkonem skutečně zasloužili. Naopak hodně zklamaný jsem byl z porážky na Žižkově, kde jsme měli minimálně na bod,

možná i na tři. Právě takové zápasy potřebujeme vyhrávat, což se nám povedlo například s Příbramí nebo v Ostravě,“ dodal s tím, že na jaře by se měl tým vrátit ze strahovského azylu na Julisku. O tom, kdo v něm zůstane a kdo nový přijde, se prý bude teprve jednat. |

**Text: Karel Felt
Foto: Ivana Roháčková**

- 1/ Trenér Luboš Kozel**
- 2/ Hráči Dukly Praha při standardní situaci**

1

2

jubilanti armádního sportu

Všem armádním jubilantům, bývalým i současným sportovcům, trenérům, lékařům i funkcionářům, kteří v letošním roce oslavili životní jubilea, ještě jednou gratulujeme a děkujeme, že přijali naše pozvání na SETKÁNÍ S JUBILANTY ARMÁDNÍHO SPORTU roku 2011.

Josef FALÁŘ, nar. 20. 10. 1936, věda a výzkum

Od roku 1969 do roku 1990 psycholog Dukly Liberec, od roku 1990 s přestávkami pracuje jako externí pracovník CASRI v Praze.

Milan JIRÁSEK, nar. 27. 10. 1936, lékař, předseda ČOV

Po absolvování všeobecného lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové v roce 1960 nastoupil do Ústřední vojenské nemocnice v Praze. Do roku 1976 byl zaměstnán na oddělení sportovní medicíny, po atestaci přešel na ortopedické oddělení. V období 1988–1990 zastával funkci předsedy Československého svazu lyžařů, pracoval také jako lékař lyžařů Dukly Liberec a čs. reprezentace. Předsedou Českého olympijského výboru byl zvolen 19. prosince 1996, naposledy do čtvrtého funkčního období 14. ledna 2009.

Jiří VÍCHA, nar. 7. 11. 1931, házená

Nejvýraznější házenkářská osobnost v celé historii české házené. Ve své sportovní kariéře byl téměř u všech velkých úspěchů československé házené. Dvakrát byl brankářem bronzového týmu na mistrovství světa (1954 a 1964) a dvakrát si odvezl medaili stříbrnou (1958 a 1961). V letech 1957 a 1963 se stal v dresu pražské Dukly vítězem Poháru mistrů evropských zemí (PMEZ). Patnáctkrát získal domácí mistrovský titul. Jako reprezentační

trénér byl na lavičce stříbrného olympijského týmu v Mnichově 1972, s Duklou získal opět titul v PMEZ (1984) a 7 domácích mistrovských titulů. V letech 1986–1988 trénoval německý prvotřídní celek TV Großwallstadt. Byl členem výkonného výboru ČOV, působil jako místopředseda Českého klubu fair play a je členem Českého klubu olympioniků. Obdržel cenu Mezinárodního výboru pro fair play při UNESCO a Olympijský řád MOV.

Jaroslav BUGNER, nar. 7. 11. 1941, cyklistika

V Dukle Brno od roku 1959 až do odchodu do důchodu, účastník Tour de l'Avenir, okolo Tuniska apod. Po ukončení sportovní kariéry působil jako mechanik cyklistiky, v této funkci se zúčastnil olympijských her 2000 v Sydney. V Dukle pracoval i jako výkonný praporčík a vychovatel.

Karol DIVÍN, nar. 22. 11. 1936, krasobruslení

Československý krasobruslař, ve své době jeden z nejlepších krasobruslařů světa. Celkem jedenáctkrát se stal mistrem Československa v krasobruslení (1954–1964). Od roku 1953 do roku 1956 žil v Praze, kde byl členem ÚDA, v té době tam byly nejlepší tréninkové podmínky. Další dva roky do roku 1958 byl vojákem základní služby v Dukle Praha. Poté se vrátil do Bratislavy, kde byl členem TJ Slovan Bratislava.

Celé desetiletí od roku 1954 do 1964 patřil mezi evropskou a světovou špičku. V roce 1960 získal stříbro na Zimních olympijských hrách ve Squaw Valley, na ZOH 1956 v Cortině d'Ampezzo byl pátý a na ZOH 1964 v Innsbrucku čtvrtý. Na mistrovstvích Evropy získal celkem 8 cenných kovů. Dvě zlaté (1958, 1959), 2 stříbrné (1957, 1962) a 4 bronzové (1954, 1955, 1956 a 1964). Na MS 1962 v Praze získal stříbrnou medaili a na poslední soutěži své kariéry, na MS 1964 v Dortmundu, získal bronzovou medaili. Byl prvním československým krasobruslařem, který zvládal trojitě skoky. Rovněž byl prvním v Evropě, kdo skočil trojitěho rittbergra. Po skončení amatérské kariéry trénoval krasobruslaře v Dánsku, Kanadě a Brně. Kromě trénování pracoval jako rozhodčí na profesionálních mistrovstvích světa.

Josef AUGUSTA, nar. 24. 11. 1946, lední hokej

Český lední hokejista – útočník a později trenér. V Dukle Jihlava působil v letech 1964–1982, dal 552 ligových gólů, 100× reprezentoval ČR, kdy vstřelil 24 gólů, s týmem Dukla Jihlava získal devětkrát titul mistra republiky (8× jako hráč, 1× jako trenér). Jako hráč získal v roce 1976 na olympijských hrách stříbrnou medaili, na MS 3× stříbro a 1× bronz. Na OH 2002 a na mistrovství světa v roce 1999, 2000, 2001 a 2002 vedl jako trenér českou hokejovou reprezentaci. V letech 1999, 2000 a 2001 dovedl český národní tým k zisku zlatých medailí a titulu mistrů světa.

Ladislav PAZDERA, nar. 6. 12. 1936, gymnastika

Sportovní gymnasta, účastník olympijských her – 1960 v Římě obsadil s družstvem mužů 4. místo, v roce 1964 v Tokiu šesté. Na mistrovství světa 1962 získal s týmem bronzovou medaili.

Aleš PODĚBRAD, nar. 23. 12. 1926, atletika

Čtvrtkař ATK, ÚDA a Dukly Praha v letech 1949–1957, 12× čs. rekordman (400 m, štafety), reprezentoval v 15 mezistátních utkáních, 6× zvítězil, účastník ME 1950. Po ukončení závodní činnosti trenérem např. Kynose, Demeče, Jungwirtha, Slaniny, Váni, Odložila. V letech 1958–1980 starším trenérem atletiky v Dukle, 1974–1977 předseda trenérské rady atletického svazu.

Dodatečně zařazujeme i nové šedesátníky fotbalisty Dukly Praha:

Oldřich ROTT, nar. 26. 5. 1951, fotbal

Středopolař, útočník, do Dukly Praha nastoupil na vojenskou základní službu v roce 1973 a v armádním mužstvu zůstal deset ligových sezon, byl autorem 46 branek. Tříkrát reprezentoval (1978–1979), zúčastnil se OH v Moskvě 1980, kde národní tým získal zlaté medaile, s Duklou mistr ligy 1977, 1979, 1982 a vítěz Československého poháru 1981 a 1983. Z Dukly odešel hrát na Kypr a na sezonu 1984–1985 do SK Slavia Praha.

Miroslav GAJDŮŠEK, nar. 20. 9. 1951, fotbal

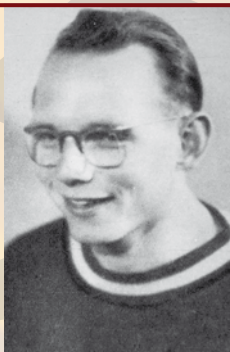
Útočník, který v Dukle Praha odehrál 11 ligových ročníků (1970–1981) a vstřelil 71 branek, získal dva mistrovské tituly. V reprezentačním družstvu startoval 48× (1971–1980), dal 4 branky. Na ME 1972 do 23 let vstřelil ve finále první gól a získal zlatou medaili, na ME 1980 bronzovou, v roce 1981 s Duklou vítěz Československého poháru.

A letos osmdesátiletého bývalého rekordmana v rychlobruslení:

Jaroslav DOUBEK, nar. 17. 6. 1931, rychlobruslení

Na vojnu do ÚDA Praha přišel v roce 1953 jako rychlobruslař. Podílel se na vybudování prvního rychlobruslařského stadionu ve Svatce u Hlínka, díky tomu se poprvé v historii čs. rychlobruslení bruslaři připravovali na sezonu 1953–1954 celkem 72 dní na ledě, což se projevilo i na výsledcích. Na světových zimních akademických hrách ve Vídni získal Doubek 2. místo. Překonal čs. rekordy na 500 a 1 000 metrů. V roce 1954 v Almatě překonal světový rekord na 1 000 m. Zúčastnil se VII. zimních olympijských her 1956 v Cortině d'Ampezzo, kde na trati 500 m skončil 30.–31. a na 1 500 m obsadil 39.–40. místo. Na světovém šampionátu 1957 skončil pátý.

**Text: Ivana Roháčková
Foto: archiv ASC DUKLA a Ivana Roháčková**

smějeme se s DUKLASPORTEM

/ kresba Milan Kounovský

světové zlato, stříbro a dva bronzy karatisty Samka

Koncem měsíce října přibily díky karatistovi Ondřeji Samkovi do sbírky medailí ASC DUKLA letošního roku skvělé čtyři medaile z mistrovství světa v karate. Nejcennější kov a titul mistra světa získal v individuální soutěži kata na MS FSKA v Turíně (22.–23.10.). Další medaile vybojoval o pět dní později na mistrovství světa WTKA (World Tradition Karate Association) v italském letovisku Marina di Carra, kterého se zúčastnili sportovci z 80 zemí světa. V kategorii kata senioři open (všechny čtyři styly karate) se Ondřej probojoval do finálové čtyřky a dosáhl na 2. místo. Po úspěšném semifinále vybojoval krásné 3. místo i v kategorii kata individuál. V sebeobraně, což je specifická disciplína tohoto šampionátu, dosáhl český tým na 3. místo, čímž obhájil loňskou pozici.

„Letos se mi podařilo probojovat až do finále. Je pravda, že finálový blok seniorů se jel někdy kolem sedmé hodiny večer. Únava byla znát, ale tu jsem nepodcenil. V individuálech shotokan jsem byl třetí a v individuálech – všechny styly jsem to dotáhl na druhé místo. Velmi si vážím tohoto umístění. Bylo velmi těžké se v této kategorii probojovat do finále, ale po urputném zápolení s únavou jsem dosáhl na bednu,“ sdělil své pocity medailemi ověčený Ondřej Samek.

Text a foto: Ivana Roháčková

Mnoho úspěchů
v novém roce

přehled sportovních výsledků / září–listopad 2011

Atletika

17. 9. MČR družstev – Praha – Juliska

muži – 1. Dukla Praha – 115 b.

5. 11. Anketa „Atlet roku 2011“ – Praha

atlet roku – 1. Barbora Špotáková

objev roku – 1. Pavel Maslák

trenér roku – 1. Jan Železný

Cyklistika

23. 9. MZ dráha „Přilba Moravy“ – Brno

muži / bodovací – 1. Milan Kadlec

ženy / bodovací – 1. Jarmila Macháčová

23.–24. 9. MČR dráha – Brno

muži / 1 km p. s. – 1. Filip Ditzel

muži / scratch – 1. Alois Kaňkovský

muži / dvojice – 1. Alois Kaňkovský, Milan Kadlec

ženy / 500 m p. s. – 1. Lucie Záleská

ženy / scratch – 1. Lucie Záleská

28. 9. MČR silnice – Břežnice

muži 23 / časovka dvojic – 1. Jiří Bareš, civ. Petr Vakoč

ženy / časovka dvojic – 1. Jarmila Macháčová, ext. Lucie Záleská

21.–23. 10. ME dráha – Apeldoorn – Nizozemsko

muži / bodovací – 3. Milan Kadlec

muži / dvojice – 5. Milan Kadlec, Martin Bláha

ženy / bodovací – 3. Jarmila Macháčová

1.–5. 11. MZ etapový „Tour of Taihu Lake“ – Šanghaj – Čína

muži / celkové pořadí – 2. Alois Kaňkovský

4.–6. 11. SP dráha – Astana – Kazachstán

ženy / bodovací – 5. Jarmila Macháčová

10. 11. Anketa „Král cyklistiky 2011“ – Brno

král cyklistiky – 1. Jaroslav Kulhavý

MTB – 1. Jaroslav Kulhavý

dráha – 1. Milan Kadlec

Kanoistika

21.–23. 10. MS v maratonu – Singapur

muži / deblkajak – 3. Michael Odvárko, Jakub Adam

ženy / kajak – 3. Anna Adamová

junioři / deblkajak – 3. Jakub Špicar – podíl 1/2

Lyžování – severská kombinace

28. 9. Letní MČR – Liberec

muži / HS134/10K – 1. Miroslav Dvořák

Lyžování – snowboarding

3. 11. SP – Saas Fee – Švýcarsko

ženy / U rampa – 4. Šárka Pančochová

Moderní pětiboj

20.–25. 9. MEJ – Drzonkow – Polsko

junioři / štafeta – 5. David Kindl – podíl 1/3

mix / smíšená štafeta – 2. Barbora Kodedová, Jan Kuf

24.–25. 9. MS biathle – Sofie – Bulharsko

muži / jednotlivci – 6. Lukáš Purkar

29.–30. 10. MZ „Champion of champions“ – Catánie – Itálie

muži / 2. – David Svoboda

Parašutismus

23.–25. 9. Finálový závod SP na PP – Locarno – Švýcarsko

muži / přesnost přistání – 1. Hynek Tábor – 2. Oldřich Šorf

muži / noční závod – 1. Oldřich Šorf – 3. Hynek Tábor

muži / PP / družstva – 4. Vedmoch, Gečnuk, Šorf, Pavlíček, Tábor

muži / noční PP / družstva – 2. Vedmoch, Gečnuk, Šorf, Pavlíček, Tábor

Sportovní aerobik

1.–2. 10. MČR – Praha

ženy – 1. Denisa Barešová

páry – 1. Pavel Sirotek, Veronika Šindelářová

22.–24. 10. MS – Gold Coast – Austrálie

ženy – 5. Denisa Barešová

páry – 3. Pavel Sirotek, Veronika Šindelářová

Extrémní sporty

10. 9. MZ „Dolomitenman“ – Lienz – Rakousko

muži / štafeta – 3. Jiří Magál, ext. Kamil Mrůzek – podíl 1/2

Sportovní střelba Hradec Králové

16.–18. 9. „VC AČR“ – Hradec Králové

muži / trap – 1. Robin Daněk – 119+20

ženy / skeet – 1. Libuše Jahodová – 57

3.–6. 10. Finále SP – Al Ain – SAE

muži / skeet – 9. Jan Sychra – 112

muži / trap – 6. David Kostelecký – 117+17

Veslování

14.–18. 9. ME – Plovdiv – Bulharsko

muži / čtyřka bez korm. LV – 2. Miroslav Vraštil, Jiří Kopáč, Ondřej Vetešník, Jan Vetešník

muži / čtyřka párová – 6. Jan Andrlé, David Jirka, Martin Basl, Petr Buzrla

muži / osma s kormidelníkem – 2. Matyáš Klang, Jakub Podrazil, Kornel Altman,

Jakub Koloc, Petr Melichar, Jiří Srna, Jan Pilc, David Szabó, korm. Martin Šuma

23. 9. MČR ve sprintu – Račice

muži / čtyřka bez korm. – 1. Petr Handlovič, Karel Béhal, Tomáš Janeček, Jakub Paroulek

muži / osma s kormidelníkem – 1. Matyáš Klang, Jakub Podrazil, Kornel Altman, Jakub Koloc, Petr Melichar, Jiří Srna, Jan Pilc, David Szabó, korm. Martin Šuma

13. 11. Anketa „Posádka roku 2011“ – Praha

posádka roku – 2. Ondřej Synek

očekávané sportovní akce v I. čtvrtletí 2012

Atletika					
HMČR – víceboje	10.–12. 2.	Praha	SP	25.–26. 2.	Liberec
		– Stromovka	HMČR	2.–3. 3.	Lahti
			SP	9.–10. 3.	Oslo
HMČR	25.–26. 2.	Praha	Lyžování – alpské disciplíny		
		– Stromovka	SP	1. 1.	Mnichov
HMČRJ	18.–19. 2.	Praha	SP	6. 1.	Záhřeb
		– Stromovka	SP	7.–15. 1.	Adelboden, Wengen
HMS	9.–11. 3.	Istanbul	SP	20.–24. 1.	Kitzbühel, Schladming
Cyklistika					
SP dráha	13.–15. 1.	Peking	SP	28.–29. 1.	Ga-Pa
SP dráha	17.–19. 2.	Londýn	SP	4.–5. 2.	Chamonix
SP MTB	17.–18. 3.	Pietermaritzburg	SP	5.–6. 2.	Hinterstoder
		Melbourne	SP	11.–12. 2.	Soči
MS dráha	4.–8. 4.		SP	18.–19. 2.	Bansko
Badminton					
MČR badminton	5.–6. 2.	Přerov	SP	21. 2.	Moskva
ME družstev badminton	14.–20. 2.	Amsterdam	SP	25.–26. 2.	Crans- -Montana
Jachting					
ME jachting – RS:X	24. 2. – 1. 3.	Madeira	SP	3.–4. 3.	Kvitfjel
ME jachting – Finn	16.–24. 3.	Scarlino	SP	10.–11. 3.	Kranjska Gora
MS jachting – RS:X	20.–28. 3.	Cádiz	SP	14.–18. 3.	Schladming
Jízda na bobech					
SP boby	2.–8. 1.	Altenberg	Lyžování – akrobatické		
ME	2.–8. 1.	Altenberg	SP – skikros	7. 1.	St. Johan
SP boby	9.–15. 1.	Königssee	SP – skikros	11.–15. 1.	Alp d' Hues, Les Contamines
SP boby	16.–22. 1.	Sv. Mořic	SP – boule	14.–15. 1.	Mont Gabriel
SP boby	29. 1. – 4. 2.	Whistler	SP – boule	19.–21. 1.	Lake Placid
SP boby	5.–11. 2.	Calgary	SP – boule	28.–29. 1.	Calgary
MS	13.–26. 2.	Lake Placid	SP – boule	2.–4. 2.	Deer Valley
Jízda na saních					
SP saně	5.–6. 1.	Königssee	SP – skikros	3. 2.	Blue Mountain
SP saně	14.–15. 1.	Oberhof	SP – boule	11.–12. 2.	Beida Lake
SP saně	21.–22. 1.	Winterberg	SP – boule	18.–19. 2.	Naeba
SP saně	28.–29. 1.	Sv. Mořic	SP – skikros	25.–26. 2.	Grasgerhen
MS saně	11.–12. 2.	Altenberg	SP – skikros	3. 3.	Branäs
SP saně	18.–19. 2.	Sigulda	SP – boule	9.–10. 3.	Are
ME a SP saně	25.–26. 2.	Paramonovo	SP – skikros	11.–17. 3.	Gründelwald, Hasliberg Megève
Lyžování – běh					
SP – Tour de ski	1. 1.	Oberstdorf	SP – boule	18. 3.	
SP – Tour de ski	3.–8. 1.	Toblach, Val di Fiemme	Lyžování – snowboarding		
SP	14.–15. 1.	Milano	SP	13. 1.	Jauerling
SP	21.–22. 1.	Otepää	SP	14.–15. 1.	Bad Gastein
SP	2.–5. 2.	Moskva, Rybinsk	SP	19.–22. 1.	Nendaz, Veysonnaz
SP	11.–12. 2.	Nové Město na Moravě	SP	28. 1.	Sudelfeld
SP	17.–19. 2.	Sklarska Poreba	SP	4. 2.	Jasná
MSJ	19.–26. 2.	Erzurum	SP	9.–10. 2.	Blue Mountain
SP	3.–4. 3.	Lahti	SP	22.–26. 2.	Stoneham
SP	7.–11. 3.	Drammen, Oslo	SP	1.–4. 3.	Bardo- necchia, Valmalenco
SP	16.–20. 3.	Stockholm, Falun	SP	3. 3.	Moskva
Lyžování – skok					
SP – turné čtyř můstků	1. 1.	Ga-Pa	SP	10. 3.	La Molina
SP – turné čtyř můstků	4.–6. 1.	Innsbruck, Bischofs- hofen	SP	14.–17. 3.	Valmalenco
SP – lety	14.–15. 1.	Tauplitz	Moderní pětiboj		
SP	20.–21. 1.	Zakopane	SP	8.–11. 3.	Charlotte
SP	28.–29. 1.	Sapporo	SP	15.–18. 3.	Rio de Janeiro
SP	4.–5. 2.	Val di Fiemme	Sportovní střelba broková		
SP	11.–15. 2.	Willingen, Klingenthal	SP	23.–31. 3.	Tucson
SP – lety	18.–19. 2.	Oberstdorf	Sportovní střelba kulová		
MSJ	19.–26. 2.	Erzurum	MZ – GP Plzeň	13.–15. 1.	Plzeň
MS – lety	24.–26. 2.	Vikersund	HME	14.–20. 2.	Vierumaeki
SP	3.–4. 3.	Lahti	HMČR	16.–18. 3.	Plzeň
SP	8.–11. 3.	Trondheim, Oslo	Stolní tenis		
SP – lety	16.–18. 3.	Planica	MS – družstva	25. 3. – 1. 4.	Dortmund
Lyžování – severská kombinace			Veslování		
SP	7.–8. 1.	Schonach	MČR trenažér	8. 1.	Pardubice
SP	14.–15. 1.	Chaux-Neuve			
SP	28.–29. 1.	Zakopane			
SP	4.–5. 2.	Val di Fiemme			
SP	11.–12. 2.	Almaty			
SP	18.–19. 2.	Klingenthal			
MSJ	19.–26. 2.	Erzurum			

Přehledy na této dvoustraně
připravil: Petr Eliáš

Tucet otázek pro LEOŠE Hlaváčka

1. Datum a místo narození:

30. října 1963 v Pardubicích.

2. Dosažené vzdělání a povolání:

Střední ekonomická škola, obor všeobecná ekonomika, zakončená maturitní zkouškou a dvouletá trenérská škola při FTVS Karlovy univerzity v Praze.

3. Kdo vás přivedl ke sportu?

Otec, který byl šikovný na všechny míčové sporty. Ještě jako žák jsem na republikové úrovni hrával tenis a na krajské stolní tenis, ale jako dorostenec jsem se přes strýce Václava Adamce, výborného skeetaře, dostal ke střelbě. Zaujala mě broková střelba, protože je akční a dynamická, a skeet, protože má blízko k myslivecké střelbě a myslivost je mým koníčkem.

4. Jaká byla vaše sportovní kariéra před příchodem do Dukly?

V roce 1980 jsem absolvoval týdenní svazarmovský výcvikový tábor, kde mě střelba doslova uchvátila. Po roce tvrdého tréninku jsem byl přijat do talentového výběru RH Brno, kde jsem pak strávil svoji vojenskou základní službu a zůstal jsem tam i po vojně.

5. Kdy a proč jste se stal duklákem?

Do Dukly Hradec Králové jsem nastoupil v roce 1993. Jednak tu sháněli kvalitní střelce do tvořícího se ASO a jednak jsem se mohl vrátit do východních Čech, odkud pocházím.

6. Jaké byly vaše největší úspěchy?

V jednotlivcích jsem byl 2. na MEJ (1983), 4. na MS (1986) a dvakrát 4. na ME (1988 a 1990), v družstvech 3× mistrem světa (1990, 2001, 2002) a 5× mistrem Evropy (1988, 1997, 1999, 2009 a 2010), 6× jsem se stal mistrem republiky. V roce 2002 jsem na SP v Santo Domingu v Dominikánské republice docílil absolutním nástřelem světového rekordu. Zúčastnil jsem se též tří LOH, v Soulu 1988, v Barceloně 1992 a v Atlantě 1996.

7. Jaká byla nejlepší zbraň vašeho života? Máte nějakou oblíbenou střelnici?

Nejlepší zbraní brokovnice Beretta, se kterou jsem střílel 27 let, oblíbenými střelnicemi obtížný Suhl v Německu a již neexistující olympijská střelnice v Mexico City, kde jsem ve vysokohorském prostředí vyhrál dvakrát závod SP.

8. Jaké musí mít vynikající střelec vlastnosti a jak je trénuje?

Musí být soustředěný, rychlý, předvídatý a v rozhodujících momentech musí zachovat klid a rovnováhu. Vhodné doplňkové sporty na postřeh jsou tenis, stolní tenis a badminton, na kondiční pak fotbal, cyklistika, plavání, běžky a lední hokej. Pomáhá i počítačové cvičení biofeedback.

9. Co budete dělat po skončení sportovní kariéry?

Od Českého střeleckého svazu jsem dostal nabídku na post vedoucího regionálního SCM pro východní Čechy, kde budu mít na starosti talentovanou mládež. To nešlo odmítnout.

10. Máte nějaké koníčky?

Kromě myslivosti zase sport, především tenis, kolečkové brusle, lední hokej a badminton.

11. Vaše osobní cíle a přání do budoucna?

Cílem je vychovat své nástupce ve skeetu, přáním pevné zdraví pro celou moji rodinu.

12. Vaše životní motto?

Když nejde o život, tak jde o...

Stříbrný hokejista a zlatý trenér

Josef Augusta oblékal dres Dukly Jihlava 18 let, za národní mužstvo sehrál sto zápasů a ze čtyř světových šampionátů si přivezl tři stříbrné medaile a jednu bronzovou. K druhému místu pak pomohl národnímu mužstvu na olympijských hrách. Tři zlatých medailí se pak dočkal jako trenér, což ocenila i mezinárodní hokejová federace. Za výsledky v období 2000–2010 obsadil v hodnocení trenérů čtvrté místo na světě!

Text: Jaroslav Pešta
Foto: www.hcdukla.cz

josef augusta

Byl jedním z představitelů slavné havlíčkobrodské generace, která se na přelomu 60. a 70. let podílela na největších úspěších Dukly Jihlava. Její barvy hájil v letech 1964–1982 a slavil osm mistrovských titulů. „Nezapomenutelný byl ten první v roce 1966, kdy nás v Jihlavě na náměstí vítalo snad deset tisíc fanoušků,“ vzpomíná klíčový hráč tehdejšího mužstva, jemuž k jeho nedávným 65. narozeninám celá Dukla dodatečně přeje především pevně zdraví do dalších let.

Třikrát vicemistrem světa

Zúčastnil se mistrovství světa v letech 1969, 1974, 1975 a 1978. „Kanada tehdy na šampionáty pravidelně nejezdila, takže o medaile bojovaly většinou celky Švédska, Sovětského svazu a Československa. Šest mužstev hrálo v jedné skupině dvoukolově, takže jedno či dvě klopýtnutí neznamenal ještě vyřazení z boje o titul. Největší zážitky mám ze šampionátu v roce 1969 s výhrami 2:0 a 4:3 nad Sovětským svazem. Tehdy šlo nejen o sportovní úspěch,“ zdůrazňuje Augusta a zároveň lituje, že mužstvu nevyšly zápasy se Švédskem (0:2 a 0:1)

a nakonec se stejným počtem 16 bodů, které nasbírali také Sověti i Švédové, skončili až třetí.

Bylo jeho velkou smůlou, že v 70. letech, kdy Československo získalo třikrát titul mistra světa, tak z nominace pokaždé vypadl. „Dvakrát moji neúčast ovlivnilo zranění a jednou jsem se do teh-

dy velice silného československého mužstva nevešel. Nejvíce mě mrzela neúčast na šampionátech ve Vídni a v Katovicích, kdy jsem se cítil v dobré formě,“ lituje dodnes této absence.

Triumf v Kanadském poháru

Stál však u nečekaného úspěchu čs. hokejistů v prvním ročníku Kanadského poháru v roce 1976. Zvítězili v něm sice favorizovaní Kanadčané před Čechoslováky, Sověty, Švédy, Američany a Finy, ale turnaj znamenal průlom v dosavadních vztazích špičkového zámořského a evropského hokeje.

„To, co jsme tenkrát na tomto turnaji prožili, lze slovy jen těžko vyjádřit. Kanada tehdy zjistila, že existuje československá hokejová škola. Do té doby brala z Evropy na vědomí pouze Rusy, ale pod tíhou našeho úspěchu se o nás začalo za mořem hodně mluvit. Míse našich prvních hráčů u profesionálů – Jiříka, Fardy, Tajcnára a Nedomanského – byla podpořena vynikajícími výsledky národního mužstva. Otevřela se tak cesta pro klubová střetnutí s mužstvy NHL i pro řadu dalších hráčů, kteří se v této náročné soutěži později uplatnili. Kanadě sice ještě nějakou dobu trvalo, než systém evropské tréninkové práce zapracovala do své přípravy, ale u její další hráčské generace bylo vidět, že se poučila, ale poučili jsme se i my. Švédové, Finové i my dokázali forčekovat, dohrávat souboje do těla a střílet z každé pozice. Těší mě, že jsem jako hráč mohl být u toho, když se rozhodovalo o podobě současného hokeje. Ten by však nikdy nebyl takový, jaký je, bez vlivu čs. školy,“ zdůrazňuje Augusta.

Blízko k nejcennějšímu kovu

Na ZOH v Innsbrucku v roce 1976 hrál v útoku s Novákem a Novým a svým výborným výkonem přispěl k zisku stříbrných medailí. „Měli jsme

tehdy dokonce velice blízko ke zlatu. Byli jsme lepším mužstvem, ale americký rozhodčí byl na nás přísnější, rozhodl výrazný vliv ruské diplomacie,“ netají i po mnoha letech své někdejší pocity.

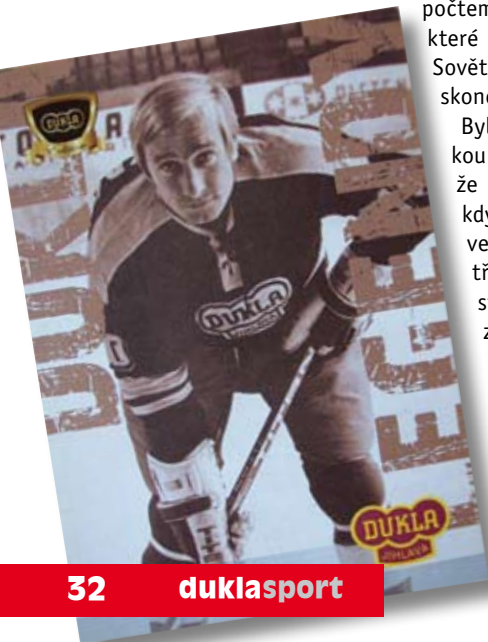
Podepsal se na skvělém hatricku

V sezoně 1982/83 ukončil aktivní činnost v německém Selbu a potom se vydal na trenérskou dráhu. Nejprve působil u mládeže, potom v Jihlavě a Olomouci, kterou v roce 1994 dovedl k mistrovskému titulu. Pak si to namířil do Zlína a nakonec se vrátil do Jihlavy. V létě 1998, po zlatu z olympijského Nagana, se stal spolupracovníkem Ivana Hlinky u národního mužstva, které v letech 1999 a 2000 vybojovalo titul mistra světa a pod Augustovou taktovkou tento triumf zopakovalo i o rok později.

„Bylo to úžasné období českého hokeje a potkalo mě obrovské štěstí, že jsem tento ojedinělý úspěch mohl prožívat na trenérské lavičce. Mužstvo tehdy tvořila dlouhá řada uznávaných osobností. Hráči s kvalitním tréninkovým systémem z českých podmínek rozvinuli své schopnosti v NHL, kde získali cenné zkušenosti. Proto se mohli prosadit i v silné mezinárodní konkurenci,“ vypočítává důvody této obdivuhodné éry.

Co mu hokej dal i vzal

V posledních letech ještě krátce působil ve Slovanu Bratislava a v druholigové Jihlavě, ale hokej už „provozuje“ jen jako divák. „Chodím do sauny a jezdím na kole. Po bezpečtu tvrdých trénincích a spoustě náročných zápasů mám umělé klouby v kolenu i v kyčli, ale nestěžuji si. Vždyť jsem díky hokeji poznal skoro celý svět, seznámil se se skvělými lidmi a získal báječné kamarády,“ zamýšlí se Josef Augusta nad tím, co mu hokej vzal, ale i dal. |

Nejlepších 23 sportovců – medailistů letní sezony a osm trenérů z ASC DUKLA přijal 21. října 2011 ministr obrany Alexandr Vondra. Za přítomnosti vedoucích představitelů resortu obrany a zástupců MŠMT a ČOV poděkoval ministr Vondra všem sportovcům a trenérům: „Letos jste předvedli řadu vynikajících výkonů, mnohé z nich jsem sledoval a obdivoval jsem vaši bojovnost.“ Na závěr popřál do příštího roku: „Do zahájení her XXX. olympiády v Londýně zbývá asi 280 dní a já vám chci popřát, abyste se mohli v klidu na olympiádu připravit a abychom se mohli s vámi radovat z dosažených výsledků.“

ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ CENTRUM

DUKLA

PF 2012